Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 605
Vineri 12 februarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Vremea care s-a menținut favorabilă lucrărilor agricole a permis multor mecanizatori să continue executarea arăturilor și a desțelenirilor. In fotografie: tractoristul Filușcă Toader de la S.M.T. Șendreni, regiunea Galați, executînd lucrări de desțelenire pe terenurile gospodăriei colective „Partizanul Roșu" din comuna Independența, raionul Galați.

Au terminat pregătirile pentru campania agricolă de primăvară

Incă din primele zile ale acestui an, comitetul executiv al sfatului popular raional Giurgiu (Trușmei Virgil, vicepreședinte cu problemele agricole), a luat o serie de măsuri menite să asigure buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară. Astfel, au fost întocmite planuri chibzuite de reparații la mașinile agricole, planuri care au fost trimise din vreme tuturor comunelor din raion. Ca urmare, pînă la data de 4 februarie a.c., au fost reparate toate cele 18 tractoare, 19 pluguri de tractor, 18 semănători diferite, 93 trioare, 5 selectoare, 1.316 pluguri cu tracțiune animală etc.

O dată cu aceste pregătiri, conducerile gospodăriilor agricole de stat și cooperatiste din raionul Giurgiu au trimis laboratorului raional probe de semințe. O altă lucrare efectuată în aceste zile de iarnă, a fost stropirea celor peste 18.500 de pomi fructiferi din pepiniera raională. Această lucrare a fost executată sub conducerea destoinicului inginer Gangeriuc Alexei, de la secția agricolă raională. Cel mai bine pregătite pentru muncile agricole de primăvară sînt comunele: Putineiu, Băneasa, Arsache, Gogoșari, Vieru, Stănești, Cacaleți, Daia și Ghizdaru.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

Se dezvoltă sectorul viti-pomicol

Sectorul viti-pomicol din raionul Huși, este într-o continuă dezvoltare. Numai în anul trecut, bunăoară, au fost făcute plantări de viță altoită pe o suprafață de 55 ha dintre care 20 ha în cadrul gospodăriilor agricole colective. Pentru mărirea suprafețelor de livezi, au fost plantați 15.000 pomi fructiferi pe o suprafață de 75 ha, din care 38 ha aparțin gospodăriilor agricole colective.

Totodată, în viile existente au fost făcute completări de goluri cu peste 50.000 bucăți marcote.

In vederea extinderii suprafeței cultivate cu viță de vie, în acest an în raionul Huși a fost desfundată în gospodăriile agricole colective o suprafață de peste 100 ha teren destinat plantărilor de primăvară. Pentru mărirea suprafețelor de livezi, pînă în prezent a fost pichetat terenul pe o întindere de 17 ha și au fost săpate 1.770 gropi pentru plantările de pomi.

Cele mai mari suprafețe au fost desfundate și pichetate în gospodăriile colective Duda, Leoști, Botești, Mălăești, Stănilești, Lunca Banului și altele.

AUREL CIULEI
corespondent

TOATĂ COMUNA O GOSPODĂRIE COLECTIVĂ

Ultima zi a lunii ianuarie 1960 rămîne de aici înainte o zi de neuitat pentru țăranii din comuna Ghergheasa, raionul Rîmnicu Sărat. A avut loc în această zi o mare serbare, dar nu cîntecul și jocul fac pe locuitorii comunei să nu uite evenimentul. La mijloc este vorba de altceva și anume, că din ziua de sfîrșit de ianuarie, toate cele 860 familii de țărani muncitori din Ghergheasa fac parte din gospodăria colectivă „23 August".

Munca de lămurire dusă pentru înscrierea tuturor țăranilor din Ghergheasa în gospodăria colectivă nu a fost chiar ușoară, dar a fost plină de frumusețe și pînă la urmă și plină de rezultate. Agitatorii Costea Simion, Stan Pădineanu, Zaharia Ștefan, Cristea Ochianu, Nicolae Vișan, C. Popa și alții n-au arătat numai prevederile statutului model al gospodăriilor calective, ci accentul muncii lor de lămurire a căzut pe popularizarea rezultatelor din gospodăriile colective existente la acea dată în raionul Rîmnicu Sărat. Deși unele dintre ele nu sînt chiar vecine cu comuna Ghergheasa, totuși agitatorii au cunoscut bine atît recoltele obținute de acele gospodării cît și veniturile colectiviștilor. Luînd cunoștință că gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din satul N. Fleva, de pildă, a obținut anul trecut 3.632 kg. porumb boabe la hectar de pe 210 hectare, și că a împărțit membrilor la fiecare zi-muncă cîte 13 kg. porumb știuleți, 3,250 kg. grîu, brînză, cartofi, legume și zarzavaturi precum și cîte 13,75 lei, țăranii muncitori din Ghergheasa nu s-au mirat ci s-au hotărît să treacă și ei la munca în comun, pe tarlale unite în gospodăria colectivă.

Faptele, cum era de așteptat, au convins. Și cum să nu convingă cînd oamenii au aflat că membrii gospodăriei colective din Ciorăști, bunăoară, duc acasă în fiecare an, căruțe încărcate cu bucate și însemnate sume de bani și că trăiesc o viață cu adevărat îmbelșugată. De unde? Din gospodăria colectivă unde și-au strîns pămîntul și unde muncesc după cum îi învață cartea. Colectivistul Vasile D. Petre, de exemplu, a dus acasă nu mai departe decît anul trecut, 2.250 kg. grîu, 4.500 kg.

NOI OGOARE UNITE

porumb știuleți, însemnate cantități de legume și zarzavaturi, precum și 9.207 lei, bani gheață.

Da, agitatorii au mai arătat consătenilor lor și perspectivele pe care le deschide gospodăria colectivă: putința ca membrii gospodăriei să agonisească o frumoasă avere obștească — turme de oi, cirezi de vaci, porci și păsări, care aduc venituri tot mai mari pentru cei care cresc asemenea animale. Infățișînd totul pe concret, agitatorii au reușit să convingă pe toți țăranii muncitori din comuna Ghergheasa că locul lor este în gospodăria colectivă. De aceea, ziua de 31 ianuarie 1960 rămîne o zi de neuitat pentru gherghesăreni, iar pilda lor merită să fie urmată de toți acei care doresc o viață tot mai bună.

Unindu-și în tarlale mari cele 2.424 hectare pămînt arabil, țăranii muncitori din Ghergheasa vor obține cu siguranță aceleași rezultate, dacă nu și mai bune, ca membrii gospodăriilor colective, despre care le-au vorbit agitatorii.

SMT-urile din reg. București să acorde

ATENȚIA CUVENITA contractării lucrărilor

In aceste zile, paralel cu repararea utilajului necesar muncilor agricole de primăvară, (care se apropie de sfîrșit), mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii București, sînt preocupați de încheierea contractelor de lucrări ce vor trebui să le execute în curînd pe ogoarele unităților agricole cooperatiste.

Pînă în prezent S.M.T. Bogdana din această regiune a obținut succese frumoase în această importantă acțiune. Au fost încheiate contracte de lucrări cu unitățile deservite într-un volum total de 16.076 hantri, ceea ce reprezintă 92.6 la sută față de planul de producție al campaniei de primăvară.

Rezultate asemănătoare au înregistrat pe linia contractării lucrărilor și mecanizatorii de la S.M.T. Urziceni. „Ajutînd pe colectiviștii din raza de acțiune a S.M.T.-ului la întocmirea planurilor de producție, spunea de curînd tov. ing. agr. șef Bocșa Ion, personalul nostru agronomic a încheiat pînă zilele trecute contracte de lucrări într-un volum de 11.527 hantri pentru campania de primăvară și de 45.755 hantri pentru întreg anul 1960. In zilele imediat următoare vom încheia complet acțiunea de contractare a lucrărilor ce vor trebui executate cu mijloacele mecanizate pe ogoarele celor 16 gospodării colective și întovărășirilor din împrejurimi".

Și S.M.T.-urile Andrășești și Grivița stau bine cu contractarea lucrărilor. In aceste stațiuni planul de producție al campaniei de primăvară a fost acoperit prin contractări în procent de 60—70 la sută.

Cu toate acestea, pe întreaga regiune planul de contractări nu a fost realizat decît în proporție de 33,7 la sută, pînă de curînd fiind încheiate contracte într-un volum de numai 151.291 hantri față de 556.636 hantri cît prevede planul de producție al S.M.T.-urilor din regiunea București pentru campania de primăvară. De ce această rămînere în urmă?

Neacordînd atenția cuvenită încheierii contractelor de lucrări pentru muncile agricole viitoare, S.M.T.-uri ca cele din Titu, Anghelești, Ulmuleț și altele au rămas mult în urmă cu această acțiune. Pînă de curînd în aceste unități contractele încheiate nu depășeau cifra de 350 de hantri, ceea ce față de planul de producție de 8.500—9.700 de hantri, este foarte puțin. Ceva mai mult, S.M.T.-urile Gîrbovi, Vînători, Tătărăști, Putineiu, Odobeasca, Rîioasa și Cocioc nu contractaseră cu unitățile agricole cooperatiste deservite nici măcar un hantru de lucrări pentru campania de primăvară. Cum pot justifica oare tov. agronomi șefi ai acestor stațiuni: Ion Olteanu, Z. Buhnea, Nicolae Uzdrișî, Ion Cazacu, Nic. Ulmeanu, Nicolae Decu și C. Ciontea activitatea lor? Deși în majoritatea gospodăriilor colective din raza de activitate a S.M.T.-urilor mai sus arătate s-au întocmit și aprobat de către adunările generale planurile de producție pe anul în curs, personalul agronomic al S.M.T.-urilor nu s-a învrednicit să treacă la încheierea contractelor de lucrări.

Timpul este destul de înaintat. S.M.T.-urile rămase în urmă cu încheierea contractelor de lucrări, au datoria să ia neîntîrziat legătură cu unitățile agricole cooperatiste deservite pentru a încheia contracte cel puțin pînă la acoperirea integrală a planului de producție.

I. LEȘEANU

Pentru recolte bogate

In vederea pregătirii în bune condiții a campaniei agricole de primăvară, comitetul executiv al sfatului popular raional Satu Mare a luat din vreme o serie de măsuri care să contribuie la obținerea unor producții agricole sporite la ha. Astfel, pentru asigurarea unităților cu semințe de calitate, inginerii și tehnicienii de la gospodăriile colective și sfaturile populare au trecut la întocmirea balanței semincere spre a se putea constata deficitul de semințe și a se organiza schimbul. De asemenea, a fost organizată din vreme trimiterea de probe la laboratorul regional de controlul semințelor.

Pentru obținerea unor producții sporite la culturile de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, au fost identificate 5.609 ha care au fost arate adînc din toamnă și fertilizate cu peste 17.000 tone gunoi de grajd. Insemnate suprafețe au fost fertilizate și pentru însămînțarea altor culturi de primăvară. Numai în luna ianuarie, în raion au fost transportate peste 23.600 tone de gunoi. Tot în cursul lunii ianuarie au fost desțelenite 71 de ha de teren și au fost însămînțate în răsadnițe calde peste 400 m.p. cu legume.

S. MIHAI
corespondent

Iarna în gospodăria colectivă

Iarna a încetat de a mai fi un sezon lipsit de preocupări pentru țăranii muncitori. Gospodăria colectivă le oferă oamenilor muncii de la sate nenumărate prilejuri de muncă și de distracție. Iată cîteva aspecte din preocupările de iarnă ale colectiviștilor din comuna Dragalina, raionul Călărași. FOTO 1: consiliul de conducere al gospodăriei, discutînd problemele legate de apropiata campanie a însămînțărilor de primăvară. FOTO 2: în timpul liber, colectiviștii vizionează programul de televiziune. FOTO 3: Cîțiva colectiviști lucrînd la tratatul semințelor. FOTO 4: îngrijitorul de animale Badea Ștefan, hrănind vitele cu porumb însilozat.

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ în domeniul îmbunătățirilor funciare

In zilele de 8—9 februarie a avut loc la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală, consfătuirea pe țară cu tema: „**Ameliorarea fondului agricol prin lucrări de îmbunătățiri funciare**", organizată de Ministerul Agriculturii în colaborare cu Consiliul Central A.S.I.T.

Au fost dezbătute probleme ale îmbunătățirilor funciare în țara noastră, măsuri necesare pentru folosirea rațională a terenurilor ameliorate și a celor amenajate prin irigații de unitățile agricole socialist-cooperatiste în scopul obținerii de recolte mari. La consfătuire a fost prezentată experiența regiunilor și a unităților agricole fruntașe în realizarea lucrărilor de îndiguiri, desecări și irigații prin muncă obștească.

Consfătuirea a adoptat o serie de recomandări menite să contribuie la realizarea planului de îmbunătățiri funciare pe anul 1960 care prevede executarea de lucrări de îndiguiri și desecări pe o suprafață de 140.000 hectare și amenajarea pentru irigații a încă 64.000 hectare. Printre aceste recomandări se numără îmbunătățirea proiectării lucrărilor de îndiguiri, desecări și amenajări pentru irigații, a executării, întreținerii și exploatării suprafețelor ameliorate, dezvoltarea cercetărilor în domeniul hidroameliorațiilor și colaborarea mai rodnică între institutul de cercetări și de proiectări cu unitățile de producție, pregătirea de cadre tehnice necesare efectuării lucrărilor și mai ales întreținerii și exploatării lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

(Agerpres)

Posibilități pentru creșterea continuă a producției

Gospodăria agricolă de stat Agnita, regiunea Stalin, a obținut în anul trecut rezultate bune în sectorul zootehnic. Ea și-a realizat planul de producție la laptele de vacă, înregistrînd în medie 2.985 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Obținerea acestei producții se datorește bunei îngrijiri a animalelor. Unitatea folosește în timpul verii pășunatul pe tarlale, iar în perioada de stabulație furajarea intensivă cu furaje însilozate și mai ales cu porumb siloz. Ingrijitorul mulgător Wilhelm Schuster a reușit să obțină de la cele 13 vaci pe care le îngrijește o producție medie de 3.350 de litri pe cap de vacă furajată.

Rămînerea în urmă să fie grabnic înlăturată

In gospodăriile agricole de stat Zeicești și Cătămărești din regiunea Suceava, lucrările de inventar încă n-au fost terminate. La data de 22 ianuarie se lucra încă la punerea de acord a obiectivelor de inventar existente real cu cele existente scriptic.

Gospodăriile trebuie să ia măsuri urgente pentru încheierea inventarierii, ca să poată definitiva bilanțurile. Dacă în gospodăria Cătămărești au existat unele condiții obiective, în cea de la Zeicești rămînerea în urmă se datorește exclusiv lipsei de operativitate a factorilor ce trebuiau să ia parte la inventariere.

In asemenea situații mai sînt și alte gospodării, ca de pildă, Burdujeni. Este deci necesar ca Trustul Gostat regional Suceava să impulsioneze încheierea la timp a bilanțului (pînă la data de 23 ianuarie nu se prezentase nici o gospodărie cu bilanțul la Trust).

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ

PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Din experiența mea de mulgător

De șase ani lucrez ca îngrijitor mulgător la secția „I. V. Miciurin" a G.A.S. Carei. Anul trecut, am obținut de la fiecare vacă 3.254 de litri de lapte. Tovarășii mei de muncă zic că datorită în primul rînd producției obținute de mine, secția a depășit 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă.

Potrivit planului trebuia să mulg 2.500 de litri de lapte, care să nu coste mai mult de 1,20 de lei per litru. Am produs, după cum ați văzut cu 754 de litri mai mult, iar prețul de cost — dacă-l mai reducem numai cu a patra parte dintr-un ban — era exact de un leu.

Acum să spun cum lucrez. Munca mi se desfășoară în felul următor: la ora cinci curăț grajdul și duc bălegarul la platformă, după care spăl cu apă caldă ugerul și partea din urmă a vacilor. Dacă grajdul și vacile sînt curate ele mănîncă mai cu poftă. Dimineața, la ora șase fix le hrănesc cu 20 de kg de porumb murat. In timp ce mănîncă le masez ugerul, iar după aceea încep mulsul. Ordinea în care le mulg e totdeauna aceeași. De ce procedez așa? Am în îngrijire 12 vaci. Uneori se întîmplă să le am pe toate în lactație. Dacă aș mulge ultima, vaca pe care cu o zi înainte am muls-o prima, ar însemna că orariul de muls nu mai e practic respectat. Or obișnuită să fie mulsă la aceeași oră, vaca „sloboade" mai ușor laptele.

După ce consumă nutrețul murat, vacile primesc concentrate în raport cu producția și greutatea corporală a fiecăreia. La ora opt are loc adăpatul. După adăpat vacile primesc furaje fibroase. La ora 14, curăț din nou grajdul și ieslea de resturile de furaje. Programul de seară se desfășoară astfel: furajare cu porumb siloz la ora 16 și muls la ora 18. Și pentru mulsul de seară execut mai întîi masajul ugerului.

Țin să subliniez că programul acesta este executat și de alți mulgători din gospodăria noastră. De ce obțin atunci mai mult lapte decît ei? Pentru că îl respect cu mai multă strictețe și am grijă ca lucrările să fie cît mai bine făcute.

In gospodăria noastră nu avem „individualități". Vreau să spun cu alte cuvinte că n-avem, ca G.A.S. Grabaț, vaci vestite care să dea cinci, șase și chiar zece mii de litri de lapte într-o perioadă de lactație.

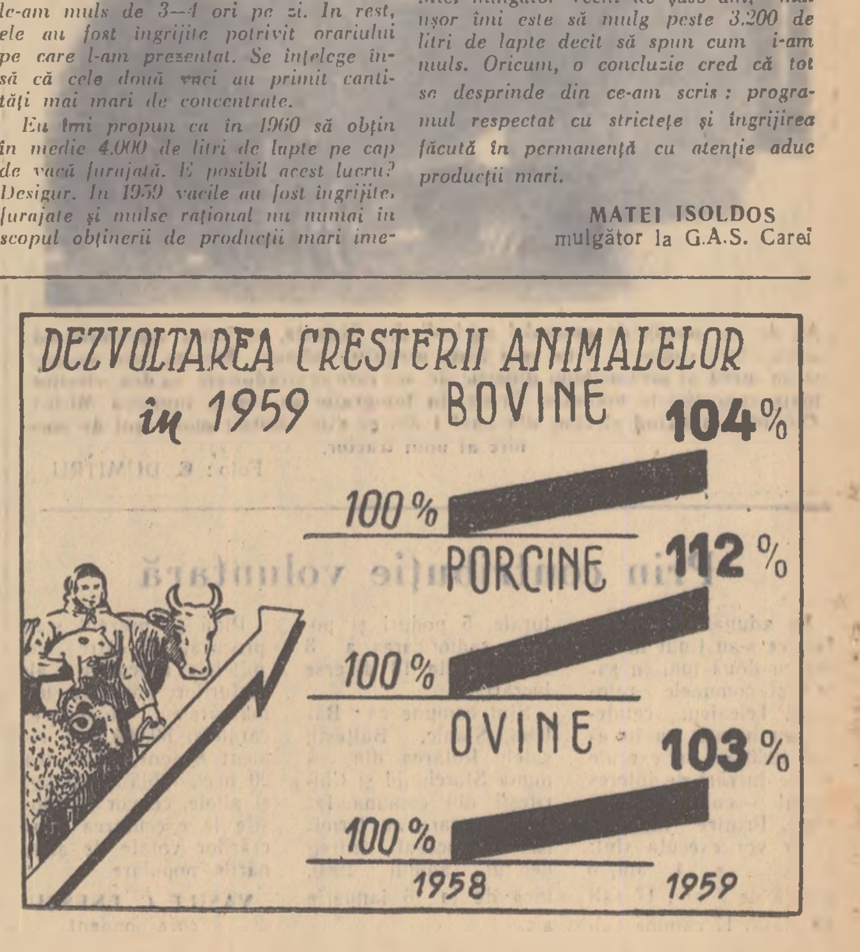
Aceasta nu înseamnă însă că într-un lot toate vacile produc la fel de mult. De pildă, eu am în lot vaca Boitar care mi-a dat 4.664 de litri de lapte și vaca Madar de la care am muls 3.635 de litri. In perioadele de vîrf pe acestea le-am muls de 3—4 ori pe zi. In rest, ele au fost îngrijite potrivit orariului pe care l-am prezentat. Se înțelege însă că cele două vaci au primit cantități mai mari de concentrate.

Eu îmi propun ca în 1960 să obțin în medie 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. E posibil acest lucru? Desigur. In 1959 vacile au fost îngrijite, furajate și mulse rațional nu numai în scopul obținerii de producții mari imediate, ci și în scopul creșterii producției lor în anii următori.

In afară de aceasta, gospodăria ne pune pentru 1960 la dispoziție furaje mai multe, de mai bună calitate și în sortimente mai variate. Apoi ele vor fi și mai ieftine. Așadar prețul de cost pe care l-am adus anul trecut la cca. un leu va coborî pe graficul său în dreptul cifrelor 85 sau 90. Atîți bani ne va costa litrul de lapte.

Recitind rîndurile scrise de mine îmi dau seama că nu am reușit mare lucru. Mie, mulgător vechi de șase ani, mai ușor îmi este să mulg peste 3.200 de litri de lapte decît să spun cum i-am muls. Oricum, o concluzie cred că tot se desprinde din ce-am scris: programul respectat cu strictețe și îngrijirea făcută în permanență cu atenție aduc producții mari.

MATEI ISOLDOS
mulgător la G.A.S. Carei

Invățămîntul agrozootehnic în raionul Satu-Mare

In comunele și satele raionului Satu Mare, au fost planificate 110 cercuri agrozootehnice și 27 cicluri de conferințe. Pentru munca de lector au fost mobilizate toate cadrele cu pregătire medie și superioară, ingineri, tehnicieni, medici veterinari care lucrează în raion, profesori de științele naturii. In comunele în care există și gospodării colective și întovărășiri agricole s-a format cîte un singur cerc, la care predă un tehnician sau inginer și participă laolaltă colectiviști și întovărășiți.

Pentru a se asigura cercurilor o activitate interesantă, legată de nevoile producției, fiecare lector a stabilit tematica lecțiilor de comun acord cu consiliile de conducere ale unităților cooperatiste, pentru ca astfel să fie cuprinse problemele mai importante necesare fiecărui cursant — colectivist sau întovărășit.

Față de cifrele planificate pentru deschiderea anului de învățămînt, astăzi constatăm faptul îmbucurător că, funcționează 119 cercuri la care participă 2.213 colectiviști. 1.652 de întovărășiți iar la ciclurile de conferințe 2.478 de auditori.

Marea majoritate a cercurilor realizează planul de lecții planificat. La aceasta au contribuit efectiv o seamă de lectori și consilii de conducere care au dat importanța cuvenită ținerii cursurilor, calității lecțiilor. La cercurile agrozootehnice de la G.A.C. Cucliul Mic (lector tehnicianul Bozola Iosif), de la G.A.C. Micula (tehn. Tăutu Ilie) de la G.A.C. Apa (lector ing. Deac Lucia) ca și la cercurile de la G.A.C. Botiz, G.A.C. Lazuri, G.A.C. Vetiș, lecțiile se țin cu regularitate înregistrîndu-se o frecvență constantă.

La gospodăria colectivă din Păulești, medicul veterinar Zeicu Nicolae a ținut pînă de curind un număr de 12 lecții. Pentru a exemplifica practic cele predate el folosește un lot de 5 vaci care sînt furajate și întreținute după toate regulile zootehnice, pentru a dovedi astfel marea rentabilitate a ramurii creșterii vacilor.

Dar dacă am vorbit pînă acum de lectorii și cercurile cu cele mai bune rezultate nu putem încheia fără a aminti și unele aspecte negative care se mai pot întîlni în desfășurarea acestei activități. Inginerul Ruga Ion a fost însărcinat să conducă cercul de la G.A.C. Homorodul de Jos, dar nu s-a prezentat niciodată în fața cursanților. Nici inginerii Mihai Francesc de la O.C.M., Mureșan Mircea și Suciu Tiberiu de la Agrosem, Cirian Sergiu de la Banca Agricolă nu s-au prezentat la cercurile la care au fost numiți. De aceea, a trebuit ca ei să fie înlocuiți fără a se putea însă recupera întîrzierea cu care s-au deschis a-ce e cercuri.

Pentru a se remedia deficiențele ce s-au mai constatat în desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă, comitetul executiv al sfatului popular raional a organizat în luna ianuarie o ședință cu toți lectorii din raion, în care s-au făcut cunoscute o seamă de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea simțitoare a acestei activități, la ridicarea tuturor cercurilor agrozootehnice la nivelul celor fruntașe.

M. SCHWARZKOPF
corespondent

Din realizările brigăzilor de muncă patriotică

De curind s-au înființat la stațiunea de mașini și tractoare din Tulcea, două brigăzi de muncă patriotică, alcătuite din utemiști mecanizatori. Fiecare brigadă are cîte 24 de membri. Ei execută lucrări de reparații a tractoarelor și mașinilor agricole, curățenia atelierelor și a curții, precum și alte munci, în orele libere pentru munca voluntară. Pînă în prezent tinerii au executat peste 600 ore muncă voluntară.

In fruntea acestei acțiuni este utemistul Calistru Trifon. In brigada I-a fruntași sînt: Rentea Gheorghe, Gitlan Gheorghe și alții. Din brigada a II-a utemiștii Lazăr Mihai, Cornici Gheorghe și alții.

MARIOARA ȚUȚUIANU
corespondent

In sprijinul producției

In cîțiva ani de activitate, Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene-Băneasa și-a dovedit pe deplin menirea. El a devenit un prețios sprijin pentru producție. In fotografie: cercetătorii Cornelia Georgescu și Mircea Vintilă verificînd calitatea bacteriilor lactice.

Foto: AGERPRES

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Fruntași la contractări

In comuna Deleni, raionul Vaslui, un mare număr de țărani muncitori au încheiat pînă acum cu statul 135 de contracte pentru predarea de animale în cursul anul 1960.

Intre alte animale au fost contractați 80 de porci, 7 bovine, 30 de mînzați și 18 viței. Printre fruntașii la contractări se află Budacea Mihai, Crăciun M. Gheorghe, Parpolea N. A. și Crăciun N. Gheorghe.

De asemenea, un număr de 182 de țărani muncitori au încheiat contracte cu D.C.A. pentru predarea a 1.016 kg de lînă țurcană. In această acțiune s-au evidențiat achizitorii Ion Gopcea și Grigoraș Gheorghe.

V. VASILIU
corespondent

I-au convins veniturile obținute

Convinși de avantajele obținute anul trecut prin valorificarea a cît mai mari cantități de cereale și alte produse membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din Satul Nou, raionul Medgidia, au hotărît să contracteze în anul acesta 200 de tone de grîu, 150 de tone de porumb, 80 de tone de floarea-soarelui, precum și mari cantități de sfeclă de zahăr.

In anul trecut, contractarea cerealelor cu statul a contribuit simțitor la creșterea veniturilor bănești, ceea ce a permis ca gospodăria să acorde colectiviștilor cîte 10 lei la zi-muncă.

ȘT. CONSTANTIN
corespondent

Au urmat exemplul întovărășirii din Crăiești

Unitățile agricole cooperatiste din raionul Sărmaș, încheie numeroase contracte cu fabrica „Bernat Andrei" pentru cultura sfeclei de zahăr.

Astfel, de curind, întovărășirea agricolă „Viață Nouă" din comuna Crăiești a încheiat contract cu statul pentru a cultiva anul acesta 95 de hectare cu sfeclă de zahăr. Intovărășirea s-a angajat să obțină peste 30.000 de kg. de sfeclă de zahăr la ha.

Exemplul acestei întovărășiri a fost urmat și de către întovărășirile agricole din Milășel și Nima Milășelului.

IOAN GOREA
corespondent

Mai mult ca în 1959

Membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din satul Mărleanu, raionul Adamclisi au hotărît în cadrul ultimei adunări generale să încheie contracte sporite față de anul 1959. Gospodăria lor va livra statului următoarele cantități de produse din recolta acestui an: grîu și secară 132.000 de kg, porumb 110.000 de kg, floarea-soarelui 106.000 de kg, orz 8.000 de kg și fasole 6.000 de kg.

GHIȚĂ GH. ION
corespondent

Vom vinde statului 5-6 mii kg. lînă

Gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a contractat cu statul ca și în anii trecuți întreaga cantitate de lînă pe care o va obține.

La predarea celor 5445 de kg de lînă contractate, gospodăria va încasa suma de 206.912 lei.

Gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Vlădeni, raionul Fetești, a contractat cu întreprinderea de stat D.C.A. cantitatea de 6.250 de kg de lînă, pentru care va încasa, la predarea ei, 250.000 de lei.

Membrii ambelor gospodării au luat măsuri ca oile să fie bine îngrijite pentru a putea dobîndi o cantitate mai mare de lînă decît cea contractată.

F. CONSTANTIN
corespondent

Miercuri-lecție la cercul agrotehnic

In băncile scunde, ocupate pînă mai adineauri de copiii zburdalnici ai satului, stau acum bărbați și femei de diferite vîrste, așteptînd sosirea lectorului. Maria Gheorghe, deputată comunală și președintă a comisiei de femei pe comună, cercetează sala, nu ca să se încredințeze de prezența celor 24 de „colegi" (de aceștia este sigură că sînt aici), dar cum băncile sînt pline pînă la refuz e curioasă să vadă cine anume a mai venit să asculte lecția.

Astăzi, ca și în alte dăți, membrii întovărășirii „8 Martie", din comuna Colanu, raionul Tîrgoviște, vor avea de aflat lucruri noi și folositoare. Din noiembrie, vin aici în fiecare miercuri ca să asculte lecția, în afară de cei 25 de cursanți înscriși și alți țărani muncitori, dornici să învețe noile metode de lucrare a pămîntului, de creștere a vitelor.

Este ora 5 fără două minute. Punctuală ca întotdeauna tînăra ingineră Necșulescu Steliana a intrat în sală salutîndu-și zîmbitoare „elevii". Zîmbește desigur gîndului că numărul „neînscrișilor" crește săptămînă de săptămînă și simte, fără îndoială, că rezultatul acestei frumoase participări a sătenilor i se datorește în parte prin felul atrăgător în care știe să-și expună lecțiile. Modestă cum e însă mi-a declarat că acesta este rezultatul sprijinului pe care i-l acordă la mobilizarea cursanților președintele sfatului popular și președinta comisiei de femei.

— Subiectul lecției de astăzi — a început ea — este „Combaterea dăunătorilor la plantele de cultură". In sală s-a făcut liniște. Cursanții sînt numai ochi și urechi. Nu se aude decît duduitul focului din sobă și vocea inginerei care vorbește de pagubele mari pe care le provoacă „gîndacul ghebos", „viermele sîrmă", mălura, tăciunele, rugina... Vorbește domol și se străduiește să explice în cuvinte simple, pe înțelesul „elevilor" ei, termenii științifici. Din cînd în cînd se oprește întrebînd dacă este ceva neclar și numai atunci cînd este convinsă că și bătrîneii Gheorghe Alexandru și Gheorghe Vedanu, din fundul sălii, au înțeles pe de-a-ntregul ceea ce a explicat merge mai departe. Și „elevii" ascultă. Ascultă și notează cu sîrguință învățăminte pe care mîine le vor aplica pe lotul demonstrativ, care-i vor ajuta mai apoi să obțină recolte din ce în ce mai bogate în cultura mare.

Inginera vorbește acum de modul în care trebuie stîrpiți șoarecii care pot distruge anual cantități enorme de cereale. Asupra caietelor cu scris stîngaci surprind frunți încruntate a atenție, sprîncene ridicate a mirare. In banca întîi, cu mîna pîlnie la ureche, comunistul Gheorghe Alexandru în vîrstă de 70 de ani se străduiește să nu scape nici un cuvințel al tinerei inginere. Dar oare nu-l înșeală auzul? Oare lectora a spus acum că un șoarece dă naștere anual la alți 900 de șoareci și că fiecare din aceștia consumă 8 kg. de cereale? Fluieratul scăpat spontan din gura unui flăcăiaș și murmurul produs în sală l-au convins pe moș Gheorghe că aude încă destul de bine. Știa el, ca și ceilalți, că șoarecii sînt stricători dar nu bănuia că se înmulțesc în astfel de măsură, și mai ales nu știa cum pot fi stîrpiți.

— Eu sînt bătrîn — mi-a spus la sfîrșitul lecției — și nu mai pot lucra. Dar vin aici că mi-e drag s-o ascult pe inginera „noastră". Și apoi ce aflu eu spun și altora. Despre arătură, semănat și gunoit știam cu toții, că doar sîntem plugari. Dar ce știam nu se potrivește de fel cu ceea ce ne învață fetița asta pricepută, care vine de la secția agricolă din Tîrgoviște în fiecare săptămînă...

Ora de predare s-a sfîrșit. Inginera Steliana Necșulescu pune acum întrebări despre insectele care atacă grîul, despre felul ruginilor etc. Constantina Grădinaru, „elevă" conștiincioasă răspunde cu timiditate dar exact. La fel ca ea au răspuns și alții, iar inginera corectează și completează răspunsurile.

A trecut un ceas și jumătate de la începerea lecției. Pe unul din pereții sălii se proiectează acum diafilmul, care completează lecția. Inginera citește rar textul, și dă unele explicații. In semiîntunericul sălii cursanții privesc atent imaginile ce se perindă pe ecranul improvizat și-și făuresc în gînd proiecte despre felul cum vor munci de-acum înainte pe tarlalele întovărășirii, pentru obținerea de recolte tot mai bogate.

CARNET DE REPORTER

MARIANA NICOLAU

Invățămîntul agrozootehnic în discuția comitetului executiv comunal

Comitetul executiv al sfatului popular comunal Ovidiu, regiunea Constanța, se preocupă de felul cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă. Recent, într-o ședință de comitet executiv, a fost analizat învățămîntul agrozootehnic din gospodăriile agricole colective Ovidiu și Cocoșu. Cu această ocazie au prezentat informări tov. inginer Columb Armand de la gospodăria agricolă colectivă „Lampa lui Ilici" din Ovidiu și tov. Andrei Ion și Terzi Dan (medic veterinar) lectori la gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Furtună" din Cocoșu.

Tov. ing. Columb Armand a arătat că la cele 2 cursuri pe care le conduce, agricol și zootehnic, are înscriși 59 cursanți dintre membrii colectiviști. Tematica, repartizată pe cîte 12 lecții de fiecare curs, este legată de sarcinile și specificul gospodăriei. Rezultate mai bune se înregistrează la cursul zootehnic întrucît cei înscriși sînt mai ușor de mobilizat și se dovedesc mai interesați în căpătarea de cunoștințe. S-au predat lecții ca: creșterea taurinelor și hrănirea lor, metodele de furajarea animalelor, irigarea culturilor de cîmp, agrotehnica plantelor de cîmp, cultura forțată a legumelor etc. In tematică s-au prevăzut și lecții care se vor preda practic. In predarea lecțiilor s-au făcut explicații la tablă, calcule, comparații, procente și s-au adaptat lecțiile la specificul gospodăriei.

La gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Furtună" din satul Cocoșu (com. Ovidiu) cursul agrotehnic este condus de tov. agronom Andrei Ion, iar cel zootehnic de tov. dr. veterinar Terzi Dan. Frecvența cursanților nu este totuși cea dorită. Cu toate că la cursul agrotehnic sînt cuprinși colectiviști ce lucrează majoritatea în incinta gospodăriei, participarea acestora este slabă.

Membrii comitetului executiv și alții au arătat la discuții că învățămîntul agrozootehnic trebuie să se desfășoare în mai bune condiții. Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective trebuie să se ocupe în mod activ de mobilizarea cursanților. Membrii comitetului executiv nu au fost de acord cu propunerea de a fi pontați cursanții, întrucît cei înscriși sînt direct interesați în pregătirea lor profesională pentru obținerea de bune rezultate la locul respectiv de muncă. Lectorii, de asemenea, au datoria să reîntocmească planificarea lecțiilor, să nu amîne ținerea nici unei lecții. Conducerile gospodăriilor colective trebuie să studieze posibilitatea stimulării cursanților care vor participa cu regularitate la cursuri și vor dovedi că și-au însușit cele predate.

G. TEODORESCU
corespondent

Viitorii mecanici agricoli

An de an, școala de mecanici agricoli din Ciulnița, regiunea București, dă agriculturii cadre cu o tot mai bună pregătire tehnică. Aceasta este desigur și un merit al personalului didactic de aci, care se străduiește să dea elevilor toate cunoștințele necesare. Priviți în fotografie pe tînăra ingineră Mirică Olimpia, explicînd elevilor din anul I din ce este alcătuit motorașul de pornire al unui tractor.

Foto: G. DUMITRU

Prin contribuție voluntară

In adunările populare ce s-au ținut în urmă cu două luni în satele și comunele raionului Teleajen, cetățenii au hotărît ca în anul 1960 să se execute 68 de lucrări de interes social — cultural și obștesc. Printre lucrările ce se vor executa sînt: 6 școli de 4 ani, o școală de 7 ani, 17 săli de clasă, 17 cămine culturale, 5 poduri și podețe, radioficarea a 3 sate și alte 18 diverse lucrări.

Sînt comune ca: Bătrîni, Slănic, Bălțești, satele Rotarea din comuna Starchiojd și Chirițești din comuna Izvoarele, care au terminat de încasat întreg debitul anului 1960, încă de la 15 ianuarie a.c.

Pînă în prezent s-au procurat de către comitetele executive ale sfaturilor populare următoarele materiale: cărămizi 50.000 buc, ciment 8 tone, cherestea 20 m.c., tablă 1.000 kg. și altele, ce vor fi folosite la executarea lucrărilor votate de adunările populare.

VASILE C. ENESCU
corespondent

O consfătuire de producție cu rezultate imediate

Gospodăria agricolă de stat Țintești, raionul Buzău, nu se poate lăuda cu rezultatele pe care le-a obținut în 1959 la producția de lapte pe cap de vacă furajată. De asemenea, nici cu prețul de cost la care a fost produs litrul de lapte. Cu ocazia încheierii bilanțului pe anul trecut a reieșit că în loc de 2.800 de litri de lapte planificați pentru a se mulge în medie de la fiecare din cele 118 vaci furajate, s-au muls numai 2.400 de litri, iar un litru de lapte a costat 1,55 lei în loc de 1,09 lei. Cauzele care au dus la rezultate nemulțumitoare au fost scoase în evidență recent, cu prilejul prelucrării planului de producție pe 1960 cu muncitorii care lucrează în sectorul taurin. Mulți mulgători-îngrijitori au dezvăluit greutățile care au dus la producții mici și costuri de producție ridicate și au venit cu propuneri și angajamente care, traduse în viață, vor face din sectorul taurin un sector fruntaș. In consfătuirea de producție, organizată de grupa sindicală, îngrijitorul fruntaș Constantin Negoiță, care în 1959 a muls în medie cîte 3.000 de litri de lapte de la vacile pe care le are în primire, a spus printre altele:

Din munca sindicală în unitățile agricole

— Dacă anul trecut producția medie de lapte a fost sub plan, iar prețul de cost peste cel planificat, lipsa nu-i numai a noastră, a îngrijitorilor. O mare vină aparține conducerii sectorului zootehnic care nu s-a îngrijit de buna organizare a pășunatului și n-a asigurat concentratele în cantități suficiente. Totodată, conducerea sectorului a operat dese descompuneri ale loturilor de vaci fapt ce a făcut să nu existe continuitate în munca mulgătorilor. Aproape nici o vacă nu a fost îngrijită de același mulgător o întreagă perioadă de lactație.

Au luat cuvîntul la consfătuirea de producție și alți îngrijitori care au arătat că s-a făcut risipă de furaje, iar fluctuația muncitorilor a fost mai mare ca în orice alt sector de producție din gospodărie. Mulți au lucrat ca mulgători doar cîteva zile.

Ingrijitorii-mulgători care au participat la consfătuirea de producție nu s-au mărginit doar să arate lipsurile conducerii față de sectorul taurin. Ei s-au ocupat, pe larg, cu ascuțit spirit autocritic și de lipsurile proprii. Mulgătorul Ion Rotaru a spus:

— Eu am muls anul trecut mai puțin lapte decît aveam planificat. Ar fi însă nedrept dacă aș spune că pentru neîndeplinirea planului se face vinovată numai conducerea sectorului zootehnic și a gospodăriei. Pentru nerealizarea planului vina îmi aparține și mie, fiindcă nu totdeauna am respectat întrutotul sfaturile primite de la brigadier așa cum a procedat Constantin Negoiță, fruntașul nostru. Exemplul lui ne arată că noi putem obține în acest an cel puțin 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Apoi dacă la producția medie de 2.800 litri de lapte ni s-a planificat anul trecut 1,09 lei preț de cost per litru înseamnă că la o producție de peste 3.000 litri noi putem reduce prețul de cost sub un leu. Spun aceasta gîndindu-mă că și sectorul vegetal va produce furajele ceva mai ieftin ca în 1959. In ce mă privește eu mă angajez în fața tovarășilor mei de muncă să obțin minimum 3.000 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată pe care o am în îngrijire.

Angajamentul lui Ion Rotaru a fost urmat de toți mulgătorii prezenți la consfătuirea de producție. Angajamentele mulgătorilor au obligat conducerea gospodăriei să-și ia sarcina de a creea condițiile necesare obținerii a cel puțin 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă. Conducerea gospodăriei și comitetul sindical și-au însușit propunerile făcute în consfătuirea de producție și au trecut deja la înfăptuirea lor. Mulgătorii au fost permanentizați. Cu ei s-a format un cerc profesional unde se discută problemele specifice muncii lor, unde mulgătorii își însușesc metodele zootehnice cele mai noi. Pășunatul, producerea și procurarea de furaje concentrate vor fi temeinic organizate, iar loturile stabilite imediat după consfătuirea de producție vor rămîne în componența actuală tot timpul anului.

GH. BACIU

La gospodăria colectivă Pecineaga-Constanța

Se dezvoltă sectorul zootehnic

In iarna anului 1957 cînd am vizitat pentru prima dată gospodăria colectivă din Pecineaga, regiunea Constanța, am cunoscut pe tovarășii Vlăduț I. și Stanică V. primul, președintele, iar cel de-al doilea brigadierul zootehnic al gospodăriei; de la ei am aflat multe lucruri interesante despre primele realizări privitoare la dezvoltarea și întărirea gospodăriei, despre preocupările de viitor ale colectiviștilor.

E drept, cele mai însemnate rezultate fuseseră obținute atunci din sectorul vegetal. Unele rezultate bune, nu însă pe măsura posibilităților lor — se înregistraseră și în sectorul zootehnic. Pe atunci, gospodăria colectivă poseda ca animale proprietate obștească, vreo 140 de bovine, 200 porcine, peste 1000 ovine, 500 găini și un număr foarte mare de cai. Raportată la suprafața de teren a gospodăriei, (peste 4.000 ha.) densitatea animalelor de producție, proprietate obștească era deci foarte mică. Nici producțiile realizate de la fermele de animale nu erau mulțumitoare. Cît privește construcțiile zootehnice, gospodăria dispunea de numai 3 grajduri pentru animalele de muncă, 1 grajd pentru vacile cu lapte, o hală pentru păsări și o maternitate pentru scroafe.

★

Acum cîtăva vreme m-am întîlnit din nou cu colectiviștii din Pecineaga. Am zăbovit mai mult în sectorul zootehnic unde tov. Vlăduț, președintele gospodăriei și inginerul zootehnist, tov. Cornel Dănilă, mi-au vorbit cu justificată mîndrie despre rezultatele obținute de harnicii colectiviști în numai doi ani.

In această scurtă perioadă de timp, gospodăria colectivă a realizat pe lîngă sporirea numerică a efectivelor de animale și ridicarea simțitoare a productivității lor. Bunăoară, numărul bovinelor a crescut la 440 capete dintre care 140 vaci cu lapte. Producția medie pe cap de vacă furajată a crescut de la circa 950-1000 litri, cît era în 1957, la 1800 litri în anul trecut, datorită în mare măsură folosirii intensive a porumbului însilozat în hrana animalelor. Față de anul 1958, colectiviștii au însilozat în anul trecut de 3 ori mai multe furaje. Ca urmare, gospodăria a contractat cu statul în anul trecut peste 10 vagoane de lapte de vacă. De asemenea, numărul porcilor s-a mărit în această perioadă cu încă 600 capete, matca de scroafe fătătoare ajungînd la 78 capete. Printr-o bună hrănire, îngrijire și selecție riguros aplicată, s-a reușit să se obțină anul trecut de la fiecare scroafă, în medie, cîte 15 purcei înțărcați.

Colectiviștii din Pecineaga au dat atenție și îngrășării porcilor cu nutrețuri ieftine. In cursul anului de exemplu, gospodăria a vîndut statului 245 porci grași în greutate de 120-130 kg. fiecare.

In cei doi ani s-a dezvoltat mult și sectorul avicol. Anul trecut, bunăoară, colectiviștii au crescut peste 3.500 găini și 1000 gîște și au vîndut 800 găini și 700 gîște îndopate, adică în total circa 5 tone carne de pasăre.

Turma de ovine numără astăzi 2.730 capete, din care 1.956 oi mame. Paralel cu mărirea efectivului colectiviștii s-au preocupat și de îmbunătățirea calității lui. Ca urmare ei, au obținut anul trecut, în medie, pe cap de animal, cîte 2,550 kg lînă față de 1,900 kg în 1957.

In afară de aceasta, au mai fost obținuți cîte 41 litri lapte pe cap de oaie, fapt ce a permis gospodăriei să livreze anul trecut statului aproape 2 vagoane de lapte de oaie.

In vederea îmbunătățirii rapide a ovinelor și în scopul sporirii producției de lînă de calitate, în toamna anului trecut în gospodărie s-a făcut însămînțarea artificială a tuturor oilor mame cu spermă luată de la berbecii recordiști din turma de Merinos a stațiunii experimentale zootehnice Palas. Fără îndoială că această lucrare deosebit de însemnată își va arăta roadele în producția sporită de lînă pe care o vor obține colectiviștii de la oi în anii următori.

Fără îndoială că la dobîndirea acestor frumoase rezultate o contribuție de seamă au adus-o colectiviștii fruntași ca mulgătorul Zota Ion, îngrijitorul de porci Dobre Dumitru, îngrijitoarea de păsări Elena Bunea, ciobanul Maxut Abdulah și alții. Dragostea și priceperea lor în muncă, sprijinul puternic acordat de consiliul de conducere și de inginerii gospodăriei sectorului zootehnic, constituie chezășia obținerii unor succese și mai însemnate în dezvoltarea creșterii animalelor.

DIN ZOOTEHNIE, 1.000.000 LEI VENIT BĂNESC

Realizările dobîndite anul trecut de către colectiviștii din Pecineaga în sectorul zootehnic au avut ca urmare sporirea însemnată a veniturilor bănești. Numai din vînzarea produselor de origine animală colectiviștii au încasat în anul trecut 1 milion lei, față de numai 495.000 lei realizați în 1958. Fondul de bază se ridică în prezent la circa 3 milioane lei. In cursul celor doi ani au fost ridicate numeroase construcții. In prezent gospodăria are 4 grajduri pentru animale de muncă, 2 grajduri pentru vaci, 4 saivane pentru oi, 9 hale pentru păsări, 2 maternități pentru scroafe și o îngrășătorie pentru porci. De asemenea au mai fost construite în acest timp o magazie de cereale cu o capacitate de 70 vagoane, un bazin de apă și o moară cu ciocane. Gospodăria dispune în prezent și de 5 autocamioane. Pentru ușurarea muncii în fermele de animale, în cursul anului trecut au fost electrificate toate adăposturile pentru animale.

O dată cu întocmirea planului de producție pe acest an, colectiviștii au analizat temeinic posibilitățile de dezvoltare a șeptelului în cadrul gospodăriei. Ei și-au propus să extindă în cursul anului acesta cu mult suprafața cultivată cu porumb pentru siloz și să dubleze numărul de vaci cu lapte. Totodată ei au hotărît să crească circa 20.000 păsări, să îngrașe și să vîndă statului peste 300 de porci. Folosind în timpul iernii intensiv porumbul însilozat în hrana vacilor de lapte și organizînd conveierul verde pentru perioada de pășunat, colectiviștii din Pecineaga intenționează să obțină în acest an peste 2.200 litri lapte pe cap de vacă. In felul acesta ei vor putea să vîndă statului cantități sporite de lapte, carne și alte produse de origine animală și să realizeze astfel venituri bănești cît mai însemnate.

Ing. V. TEMIȘAN
de la
Institutul agronomic „N. Bălcescu"
București

Pe urmele materialelor publicate

In ziarul „Agricultura Nouă" nr. 596 din 12 ianuarie 1960, a apărut articolul: „Mai multă atenție folosirii îngrășămintelor naturale", în care se arăta că unele gospodării colective din raionul Arad, ca cele din comunele Mindruloc, Misca, Ciric și Curtici și întovărășirile agricole din Curtici și altele nu manifestă suficientă preocupare pentru folosirea gunoiului de grajd la fertilizarea solului.

In răspunsul trimis redacției, secția agricolă a sfatului popular al raionului Arad ne anunță că au fost luate măsurile necesare pentru înlăturarea deficiențelor semnalate. Problema a fost discutată în cadrul unei ședințe cu toți inginerii și președinții gospodăriilor colective citate în articolul respectiv.

„Trebuie intensificat stropitul de iarnă la pomi" acesta este titlul unui articol apărut în ziarul nostru nr. 590, în care se arăta că acțiunea privind stropitul de iarnă la pomi în raionul Teleajen este rămasă în urmă, principalii vinovați pentru aceasta fiind cei 3 ingineri de la centrele de protecție a plantelor din Bălțești, Slănic și Rîncezi.

Răspunzîndu-ne, secția agricolă a raionului Teleajen, arată că cele semnalate sînt juste și că în urma articolului apărut s-au luat energice măsuri pentru îndreptarea situației. Mobilizînd pe specialiștii din raion și punînd în stare de funcțiune întreaga aparatură de stropire a pomilor, pînă în prezent s-a reușit ca planul privind această acțiune să fie realizat în proporție de 100 la sută.

Porumbul însilozat
NUTREȚUL de BAZĂ în MĂRIREA și IEFTINIREA PRODUCȚIEI de LAPTE și CARNE

Pentru 6.000.000 tone de nutrețuri însilozate

Ing. I. FODOR
director general
în Ministerul Agriculturii

Unul din mijloacele importante care duc la sporirea rapidă a producției și productivității animalelor îl constituie folosirea pe scară largă în hrana vitelor a porumbului siloz. Dînd importanța cuvenită acestei valoroase culturi furajere, numeroase gospodării agricole de stat și colective au obținut în ultimii ani rezultate pozitive, atît în acțiunea de însilozare a nutrețurilor, cît și în sporirea producției animale. Bunăoară, prin buna îngrijire, aplicarea selecției și folosirea intensivă a porumbului murat în hrana vacilor, colectiviștii din comunele Șemlac, regiunea Timișoara și Bod, regiunea Stalin, au obținut la sfîrșitul anului trecut cîte 3.020 litri și respectiv 3.000 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Rezultate tot atît de bune au fost înregistrate și în unele gospodării de stat ca de pildă: Andrășești și Popești-Leordeni, regiunea București, unde s-a realizat în anul trecut o producție medie de 3.800 litri și respectiv 4.386 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Convingîndu-se de rezultatele obținute în anii trecuți, numeroase gospodării colective din regiunile Galați, Constanța, Craiova și altele au însilozat în 1959 însemnate cantități de furaje. Pot fi date ca exemplu gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Movila Miresii, regiunea Galați, care a însilozat cîte 15 tone de nutreț pe cap de vacă, gospodăria agricolă colectivă din Topraisar, regiunea Constanța și cea din Dăbuleni, regiunea Craiova, unde au fost însilozate cîte 6.500 tone și respectiv 5.500 tone furaje.

Față de 1958, în anul trecut au fost însilozate, pe întreaga țară, de aproape 2 ori mai multe furaje, adică o cantitate de 3.045.000 tone.

Cu toate aceste realizări, cantitățile de porumb însilozate sînt încă nesatisfăcătoare. Aceasta datorită pe de o parte suprafețelor restrînse cultivate cu porumb siloz, iar pe de altă parte, producției scăzute la ha, ca urmare a aplicării unei agrotehnici necorespunzătoare. O asemenea stare de lucruri s-a întîlnit în anii trecuți mai ales în unele gospodării de stat din regiunile București, Stalin și Timișoara unde semănatul porumbului pentru siloz a fost făcut tîrziu, cu sămînță necorespunzătoare și pe terenuri mai slab pregătite.

Subliniind importanța culturii porumbului pentru siloz, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută la plenara C.C al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, a arătat că „porumbul însilozat trebuie să constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor și îndeosebi pentru sporirea producției de lapte". Plenara arată că pentru sporirea simțitoare a producției animale trebuie să ajungem în scurt timp la o substanțială mărire a suprafețelor cultivate cu porumb siloz, cultură care reprezintă o rezervă importantă pentru mărirea producției animale în țara noastră.

Pentru traducerea în viață a acestei importante sarcini, Ministerul Agriculturii a stabilit să se extindă în acest an suprafețele cu porumb pentru siloz la circa 250.000 de ha și să se însilozeze o cantitate de 6 milioane tone furaje. In anul 1960 trebuie să se asigure cel puțin cîte 10 tone de nutreț murat pe cap de vacă furajată, atît în gospodăriile de stat, cît și în gospodăriile colective. Pentru aceasta, comitetele executive ale sfaturilor populare, tehnicienii și inginerii agronomi și zootehniști, conducerile gospodăriilor de stat și colective trebuie să ia din timp măsuri concrete în vederea stabilirii suprafețelor ce vor fi însămînțate cu porumb pentru siloz în acest an, în așa fel încît în fiecare gospodărie să se asigure cantitatea de nutreț însilozat pentru întreg efectivul de animale planificat a fi realizat la sfîrșitul anului. In scopul obținerii unei producții sporite de porumb pentru siloz la unitatea de suprafață, este necesar să se dea o atenție deosebită respectării agrotehnicii porumbului pentru siloz care nu trebuie să se deosebească de cea a porumbului pentru boabe, decît în ceea ce privește recoltarea.

O dată cu alegerea terenurilor trebuie stabilite și suprafețele de porumb pentru siloz care pot fi irigate în acest an în gospodării. Folosind irigarea porumbului de siloz, gospodăria de stat „Dunărea" din regiunea Galați a obținut în anul trecut de pe lotul demonstrativ cîte 140.000 kg porumb siloz la ha. Pe lîngă alegerea celor mai potrivite terenuri și pregătirea corespunzătoare a acestora, o grijă de seamă trebuie dată fertilizării solului, îndeosebi cu gunoi de grajd. Pe cele 183 de ha. stabilite a fi însămînțate cu porumb pentru siloz în acest an, care au fost arate adînc la 32-33 cm., lucrătorii gospodăriei de stat Andrășești, din regiunea București, au administrat cîte 20 tone de gunoi de grajd și 60 kg superfosfat la ha. Prin aplicarea acestor îngrășăminte și a celorlalte lucrări, gospodăria de stat Andrășești va putea realiza în acest an, fără îndoială, o producție medie de cel puțin 50.000 kg. porumb siloz la ha.

Transportul și folosirea îngrășămintelor organice — o dată cu arătura — pe suprafețele destinate însămînțării porumbului de siloz trebuie să constituie în aceste zile de iarnă o adevărată campanie pentru toți lucrătorii din gospodăriile de stat, pentru țăranii muncitori, pentru toate cadrele tehnice din agricultură.

Alegerea semințel, trimiterea probelor la laboratoarele pentru controlul semințelor trebuie să fie de asemenea în atenția fiecărei unități agricole. In vederea obținerii unor sporuri de recoltă cît mai însemnate la ha este bine ca sămînța aleasă să fie din soiuri raionate sau de preferință de hibrizi. In acest scop este necesar ca inginerii și tehnicienii agronomi să analizeze care dintre hibrizii dubli dau în condițiile locale cele mai mari producții. Aceasta pentru a stabili care dintre hibrizii respectivi e bine să fie însămînțați în gospodăriile colective și de stat.

Cît privește însămînțarea porumbului pentru siloz, aceasta trebuie făcută în epoca optimă a porumbului pentru boabe. In scopul obținerii unei mase vegetative sporite la ha, mare atenție trebuie dată și respectării densității plantelor la ha. Aceasta variază în funcție de zone, astfel: în zona de stepă: 30.000 de plante la ha; în zona de vest a țării: 33-35.000 de plante la ha, iar în zona din nordul Moldovei și centrul țării o densitate de 40-50.000 de plante la ha.

Momentul cel mai potrivit pentru recoltarea porumbului de siloz este în faza de coacere lapte-ceară, cînd acesta conține cea mai mare cantitate de unități nutritive. Pentru a nu se scăpa această perioadă optimă de recoltare — care după cum se știe este foarte scurtă — este bine să se însămînțeze cîte 1-3 soiuri de hibrizi cu perioadă de vegetație diferite. Se poate proceda și în felul următor: același soi sau același hibrid să se însămînțeze la epoci diferite, distanța de la o epocă la alta fiind în medie de 7-10 zile. In vederea îmbogățirii porumbului pentru siloz cu substanțe nutritive este recomandabil ca acesta să fie însămînțat în amestec cu alte furaje bogate în proteine (soia, mazăre și floarea-soarelui). Pentru a asigura o fermentație bună porumbului însilozat, gospodăriile colective trebuie îndrumate să-și comande din timp dozele necesare de lactobacterii de la centrul experimental de îngrășăminte bacteriene de la Băneasa.

In zilele bune din această iarnă, paralel cu celelalte lucrări, colectiviștii și lucrătorii din gospodăriile de stat pot și trebuie să-și asigure spațiul necesar de însilozare pentru acest an așa cum procedează bunăoară, harnicii colectiviști din raionul Gura Jiului, regiunea Craiova.

Pentru traducerea în fapt a sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, comitetele executive ale sfaturilor populare și specialiștii din agricultură au datoria să studieze cu atenție condițiile și posibilitățile fiecărei unități în parte, să mobilizeze masele de lucrători din gospodăriile de stat și pe colectiviști pentru a însămînța în acest an suprafețe sporite de porumb pentru siloz, garanția sigură a creșterii producției de lapte și carne.

DE PATRU ORI MAI MULT

După consfătuirea de la Constanța, membrii gospodăriei au prins a-și da seama de marea însemnătate pe care o are furajul însilozat în mărirea producției și productivității animalelor. In anul 1958, bunăoară, am însilozat doar 125 de tone furaje. Rezultatele obținute prin folosirea acestui nutreț în hrana vacilor de lapte (producția de lapte s-a menținut pe timpul iernii ca și în vară) ne-a făcut ca în anul 1959 să luăm măsuri pentru a spori cu mult cantitatea de nutreț murat. Una dintre aceste măsuri a fost cultivarea cu porumb pentru siloz a unei suprafețe de 14 hectare. Pentru a obține o producție bună la această cultură, am ales terenuri dintre cele mai bune, pe care le-am pregătit din vreme, și am făcut cum cere agrotehnica. Semănatul l-am executat cu mașina. Am folosit sămînța din soi local. O mare atenție am dat lucrărilor de întreținere a culturii, executînd în perioada de vegetație 3 prașile, din care două manuale și una mecanică.

Strădania noastră n-a fost în zadar. Cu toate că timpul a fost secetos, porumbul semănat la vreme, într-un teren bine pregătit și îngrijit cum se cuvine, s-a dezvoltat în condiții foarte bune. Mulți dintre colectiviști, văzînd cît de frumoasă este cultura de porumb pentru siloz au cerut să o oprim pentru boabe, spunînd că „e păcat să băgăm în pămînt așa mîndrețe de porumb". În privința aceasta am avut discuții foarte multe. Pînă la urmă porumbul a fost folosit în scopul pentru care fusese semănat. Recoltatul s-a făcut normal, în momentul cînd porumbul ajunsese în faza de lapte-ceară; tot atunci am executat tocarea și însilozarea lui în gropi săpate în pămînt. *Producția de masă verde obținută de pe fiecare hectar a fost de peste 40.000 kg.*

În afară de cele 14 hectare cultivate cu porumb pentru siloz în cultură pură, în anul trecut noi am mai semănat pe 10 ha. porumb, destinat de asemenea însilozării, printre plantațiile de pomi. *In total, în anul trecut gospodăria noastră a însilozat 800 tone de porumb și 200 tone de frunze și colete de sfeclă.* În prezent folosim furaje însilozate atît în hrana vacilor de lapte, a animalelor de muncă, a tineretului taurin și a ovinelor. Și, trebuie spus că animalele îl mănîncă cu foarte mare plăcere, aceasta contribuind atît la menținerea unei bune stări de întreținere a vitelor, cît și la sporirea producțiilor lor. Așa stînd lucrurile, nu e de mirare că azi nu mai există colectivist în gospodăria noastră care să nu fie pe deplin convins de marea importanță a nutrețului însilozat, și îndeosebi a porumbului. Mărturie stă faptul că în adunarea generală pentru aprobarea planului de producție, ținută la sfîrșitul lunii ianuarie, colectiviștii Tudor Ichim, Maier Gheorghe, Cazacu Dumitru și mulți alții au propus ca în anul acesta să cultivăm 60 de hectare cu porumb pentru siloz, și nu numai 40 ha cît se prevăzuse în proiectul de plan. Avînd în vedere că în anul acesta vom extinde cu mult sectorul zootehnic (numărul vacilor, oilor și scroafelor fătătoare se va dubla), adunarea generală și-a însușit întrutotul această propunere. *Așa că în anul acesta, gospodăria noastră colectivă va cultiva în cultură pură 60 de ha cu porumb siloz, adică de peste patru ori mai mult decît în anul trecut, suprafață de pe care ne-am propus să obținem cîte 50.000 kg de masă verde la ha.* Pentru a obține această producție, am luat de pe acum măsuri corespunzătoare. Bunăoară, alegerea terenului destinat porumbului siloz am făcut-o din timp, acesta fiind în întregime arat adînc din toamnă, în bună parte îngrășat în anii anteriori și avînd plante premergătoare dintre cele mai bune. De asemenea, pentru mărirea producției în acest an vom folosi sămînță dublu hibridă. Lucrările agrotehnice aplicate culturii porumbului pentru siloz nu se vor deosebi de cele pe care le vom folosi la porumbul pentru boabe, decît numai în ceea ce privește recoltarea.

Nu încape îndoială ca extinzînd cultura porumbului pentru siloz — paralel cu mărirea efectivului de animale — vom contribui într-o măsură și mai mare la aprovizionarea populației cu produse de origine animală, vom spori simțitor veniturile gospodăriei și ale membrilor săi, într-un cuvînt, vom traduce în fapt sarcinile puse în fața noastră de plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959.

NICOLAE MICȘAN
președintele gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" din comuna Coșereni, raionul Urziceni

● Colectiviștii și întovărășiții din cuprinsul raionului Huși, au hotărît să mărească în acest an suprafața cultivată cu porumb siloz de aproape trei ori în comparație cu cea din anul trecut. In primăvara aceasta, în raionul Huși se vor cultiva peste 1.000 de hectare cu porumb pentru siloz, față de numai 335 ha cîte au fost în anul trecut. Cele mai mari suprafețe vor fi cultivate în gospodăriile agricole colective din Tîrzii, Duda, Lunca Banului, Oțetoaia, Tăbălăești, Novaci și altele.

PE SCURT

● In 1959, gospodăriile de stat din cadrul Trustului regional gostat Pitești, au cultivat cu porumb pentru siloz o suprafață de 1.100 hectare. In anul acesta, suprafața pe care o va ocupa această valoroasă cultură va fi de 2.524 ha. In ce privește sarcina de însilozare a gospodăriilor din Trustul gostat Pitești, aceasta este în 1960 cu 22.000 de tone mai mare decît în anul trecut.

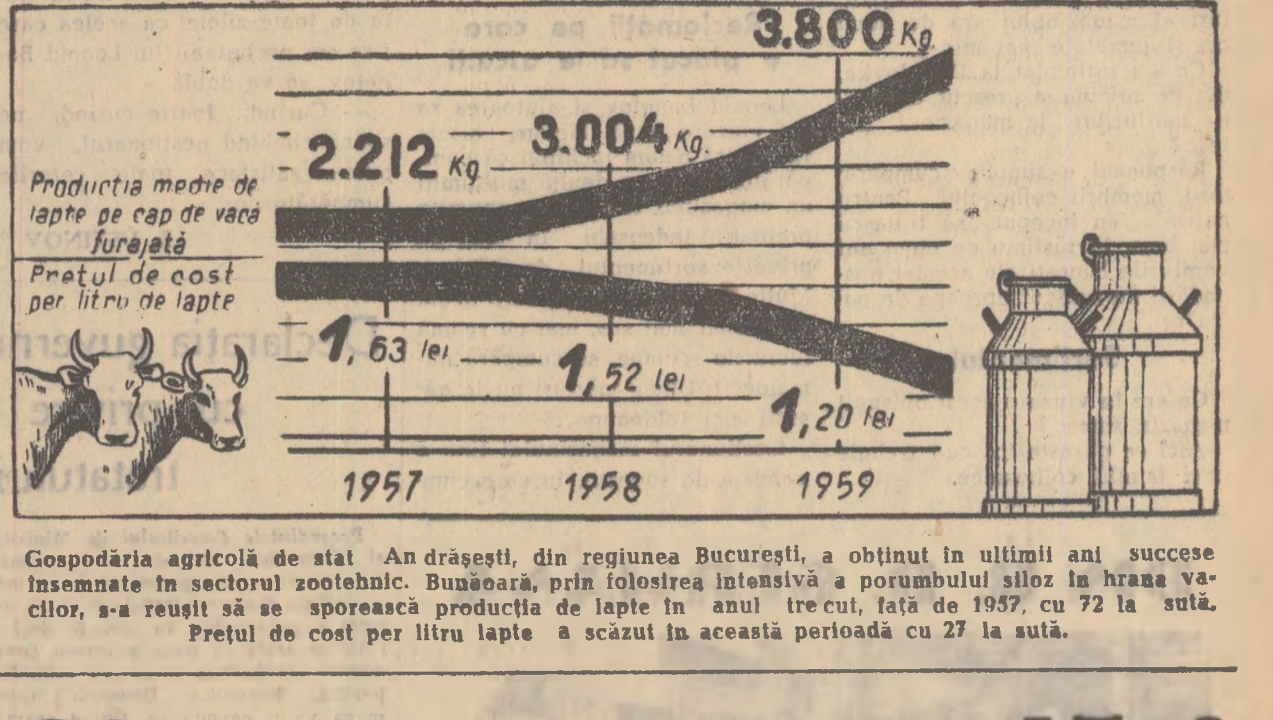
● Pentru anul acesta, gospodăriile de stat din regiunea Craiova au în plan să însilozeze 148.000 de tone de furaje. In scopul realizării și depășirii acestei sarcini, gospodăriile vor cultiva cu porumb pentru siloz o suprafață de 5.000 ha din care 250 de ha în sistem irigat.

● In anul acesta, gospodăria agricolă de stat Caracal, regiunea Craiova, va cultiva, pentru prima oară, o suprafață de 50 de hectare cu porumb siloz în sistem irigat. Pe această suprafață muncitorii gospodăriei își propun să recolteze cel puțin 50.000 kg de masă verde la hectar.

● Față de numai 135 de hectare cultivate în anul trecut cu porumb siloz, în acest an gospodăria de stat Segarcea, regiunea Craiova, va însămînța cu această plantă 270 de ha. Producția medie la ha va fi în anul acesta, așa după cum prevede planul de cel puțin 30.000 kg la ha.

● O producție medie de 45.000 kg masă verde de porumb siloz, recoltat de pe 1 ha în faza de lapte-ceară, conține 11.250 U.N. (unități nutritive). Dacă același hectar ar fi cultivat cu porumb pentru boabe, la o producție medie de 3.000 kg. boabe și 6.000 kg coceni se poate obține abia 5.600 U.N.

● De la 1 ha cultivat cu sfeclă furajeră, la o producție medie de 40.000 kg la ha se poate obține un număr de 5.200 U.N. Atunci cînd același hectar este cultivat cu diferite ierburi pentru siloz (borceag, secară, ovăz etc.), de pe 1 ha se pot realiza numai 2.880 U.N.

Gospodăria agricolă de stat Andrășești, din regiunea București, a obținut în ultimii ani succese însemnate în sectorul zootehnic. Bunăoară, prin folosirea intensivă a porumbului siloz în hrana vacilor, s-a reușit să se sporească producția de lapte în anul trecut, față de 1957, cu 72 la sută. Prețul de cost per litru lapte a scăzut în această perioadă cu 27 la sută.

Învățăminte prețioase pentru prezent

Este cunoscut faptul că de felul cum un gospodar știe să-și asigure furajele pentru animale, depinde în cea mai mare măsură atît producția animalieră cît și costul acesteia.

Dacă așa stau lucrurile, apoi de la început trebuie să spunem că conducerea gospodăriei de stat Romanești, din regiunea Craiova, n-a dat de loc dovadă de bună gospodărire. Cîteva cifre sînt destul de grăitoare. Din cei 4.472 hl de lapte planificați a fi obținuți în anul trecut, au fost realizați de la vacile gospodăriei doar 3.522 hl. iar prețul de cost pe litru a fost depășit cu peste 0,30 lei. De asemenea, după cum ne informează tov. Cudea Emilian, contabilul șef al gospodăriei, pînă în luna decembrie a anului trecut, la capitolul furaje, cheltuielile au fost depășite pe întreaga gospodărie cu mai bine de o sută de mii de lei.

Aceasta dovedește desigur că în anul trecut conducerea gospodăriei s-a preocupat prea puțin de problema bazei furajere și îndeosebi a asigurării nutrețurilor pentru perioada de stabulație. Dovadă: deși gospodăria a avut în plan să cultive 80 de hectare cu porumb pentru siloz, n-a însămînțat decît 67 de hectare cu această valoroasă plantă. De asemenea, trebuie arătat că porumbul destinat însilozării a fost semănat tîrziu, într-un teren slab pregătit, departe de fermele de animale, folosindu-se o sămînță de proastă calitate, din populații locale, iar lucrările de îngrijire au fost și ele neglijate (s-au aplicat numai două prașile în toată perioada de vegetație). Dacă la toate aceste lucruri, adăugăm și faptul că în timpul verii prin părțile Craiovei vremea a fost cam secetoasă, ne putem explica ușor de ce gospodăria de stat Romanești a obținut în anul trecut la ha o producție foarte scăzută de porumb pentru siloz.

Avînd în vedere faptul că în anul acesta gospodăria de stat Romanești își va mări sectorul zootehnic, problema asigurării unei puternice baze furajere se pune desigur cu o și mai mare ascuțime. Spre a ne informa asupra măsurilor luate în acest sens ne-am adresat zilele trecute tov. Marin Colțatu, inginerul șef al gospodăriei. Aflăm că în acest an gospodăria va însămînța cu porumb pentru siloz o suprafață de 290 de hectare în cultură pură. In afară de aceasta se va mai cultiva în cultură dublă, tot pentru siloz, alte 150 de hectare cu porumb, iar pentru masă verde încă 250 de hectare. Pentru masă verde și fîn, gospodăria mai cultivă în acest an 250 ha cu lucernă, 250 ha cu borceaguri și 107 ha cu secară furajeră. In ce privește porumbul siloz, pentru a evita greșelile săvîrșite în anul trecut, s-au luat din vreme cele mai potrivite măsuri. Astfel, au fost alese terenurile cele mai nimerite, aproape de fermele de animale (la secția Cîrcea), terenuri care sînt toate arate adînc din toamnă. Pe o parte din ele s-au încorporat în sol 300 de tone de gunoi de grajd, iar pe 140 de hectare au fost aplicate cîte 300 kg de superfosfat la ha, lucrare care este în curs de execuție și pentru restul suprafeței destinată porumbului pentru siloz. Referindu-se la celelalte lucrări agrotehnice, inginerul șef ne spune că au stabilit să îngrijească cultura porumbului pentru siloz la fel ca și pe cea destinată pentru boabe, adică se vor executa o lucrare cu sapa rotativă, 2 prașile mecanice și 2 manuale.

V. POMPILIU

Datorită folosirii intensive a porumbului însilozat în hrana vacilor de lapte, gospodăria colectivă din comuna Bod, regiunea Stalin, a realizat anul trecut de la fiecare din cele 123 de vaci, o producție medie de 3.000 litri lapte. In fotografie: tov. Ion Roză administrînd porumb însilozat în hrana animalelor.

● Folosind pe scară largă porumbul murat în hrana vacilor de lapte, colectiviștii din comunele Gh. Lazăr, Căzănești Slobozia și altele, din regiunea București, au sporit producția de lapte a vacilor cu 25—30 la sută față de perioada cînd nu au folosit acest nutreț.

● Prin buna îngrijire a animalelor și folosirea intensivă a porumbului siloz în hrana lor, colectiviștii din satul Ceacu, raionul Călărași, au realizat în anul trecut, față de 1956, o sporire a producției de lapte pe cap de vacă furajată în medie cu peste 500 de litri, la un număr de 116 vaci. In 1959, gospodăria colectivă „Gh Dimitrov" din satul Ceacu a însilozat în comparație cu 1956 de aproape 10 ori mai multe furaje.

Cîteva recomandări privind folosirea porumbului însilozat

Deschiderea silozurilor

Pentru a folosi cît mai bine nutrețul murat, este bine ca deschiderea silozurilor să se facă ținînd seamă de anumite reguli.

Bunăoară, deschiderea silozurilor sub formă de gropi sau tranșee se face de la un capăt, îndepărtîndu-se pămîntul acoperitor pe o lungime de 1—2 m. Apoi se dă la o parte stratul de nutreț murat mucegăit care a venit în contact cu pămîntul pînă se ajunge la nutrețul bun.

După ce s-a transportat furajul mucegăit la platforma de gunoi, se scoate cu furca din porțiunea descoperită atît nutreț cît este necesar pentru hrana animalelor într-o zi. După aceea se procedează la fel, descoperindu-se altă porțiune de siloz de 1—2 m, pînă cînd se scoate întreg nutrețul din groapă.

Dacă silozurile sînt de formă celulară (turnuri, bazine de diferite forme) se îndepărtează capacele sau stratul acoperitor cu grijă, păstrînd o curățenie perfectă pentru a se evita amestecul nutrețului însilozat cu pămînt. De obicei nutrețul murat se scoate de pe întreaga suprafață în straturi groase de cel puțin 10 cm. Este bine ca nutrețul murat să se scoată cît mai omogen fără a se scormoni și afîna straturile inferioare deoarece contactul prelungit cu aerul poate produce fermentații dăunătoare și deci stricarea nutrețului.

Spre a evita înghețarea pe timpul iernii, nutrețul rămas în siloz se acoperă pe toată suprafața descoperită cu un strat gros de paie. Dacă nutrețul însilozat este scos înghețat din gropi, el va fi lăsat 4—6 ore în grajd înainte de a fi dat în hrana animalelor.

Cum trebuie alcătuită o rație pe bază de porumb însilozat

In hrana vacilor de lapte, rația întocmită pe bază de porumb siloz trebuie să cuprindă în plus nutrețuri fibroase și concentrate precum și săruri minerale. De exemplu, vacile cu o producție medie zilnică de 10 litri lapte vor primi pe lîngă 30—35 kg porumb murat 5—6 kg fibroase și cîte 100 g concentrate pentru fiecare litru de lapte; în plus li se vor mai da circa 50—100 g praf de cretă furajeră și sare. In cazul cînd nutrețul însilozat este folosit o perioadă îndelungată în hrana vitelor sau cînd este acru, în scopul reducerii acidității sale se recomandă ca separat de calciul dat în rația zilnică, să se administreze și cîte 3 g cretă furajeră pentru fiecare kg de nutreț murat.

De regulă, cantitatea de concentrate din rația zilnică a vacilor de lapte crește în raport cu producția animalelor. De pildă, vacilor cu o producție medie zilnică de 10—15 litri sau 15—20 litri li se va administra, pe lîngă celelalte nutrețuri amintite mai sus, și cîte 100—150 g și respectiv 150—200 g concentrate, pentru producerea fiecărui litru de lapte. Exemplarele cu o producție zilnică de 25—30 litri lapte vor primi la rîndul lor 300—350 g concentrate pentru fiecare litru de lapte produs.

In cazul cînd porumbul însilozat se folosește pentru îngrășarea bovinelor adulte, rația alimentară va cuprinde, în raport cu faza de îngrășare, pe lîngă cantitățile de nutreț murat și nutrețuri fibroase, concentrate și săruri minerale așa după cum se arată în tabelul de mai jos:

RAȚII ALIMENTARE PE BAZĂ DE PORUMB SILOZ RECOMANDATE PT ÎNGRĂȘAREA BOVINELOR ADULTE (500 kg) PERIOADA DE ÎNGRĂȘARE (90-100 zile)

FELUL NUTREȚULUI Kg	FAZA I a SPOR ÎN GREUT. 1200 gr zilnic	FAZA II a SPOR ÎN GREUT. 1000 gr zilnic	FAZA III-a SPOR ÎN GREUT. 800 gr zilnic
PORUMB ÎNSILOZAT	40 kg	35 kg	25 kg
FÎN DE BUNĂ CALITATE	2 „	2 „	2 „
PAIE DE CEREALE DE PRIMĂVARĂ	2 „	2 „	2 „
CONCENTRATE	0,8 „	1,4 „	2,2 „
SĂRURI MINERALE	0,060 „	0,060 „	0,070 „

Cum se cunoaște un nutreț bine murat

Inainte de a-l folosi în hrana animalelor trebuie să controlăm cu atenție dacă nutrețul respectiv este sau nu bine murat. De regulă, un nutreț bine însilozat are următoarele însușiri: miros plăcut, aromat, de pîine dospită, gust acrișor sau acru-dulceag, culoare verde sau verde gălbuie. De asemenea, nutrețul murat de calitate, frecat între degete lasă un miros aromat, care dispare în scurt timp.

Se întîmplă uneori ca din cauza unei conservări necorespunzătoare nutrețul murat să fie de calitate proastă. Un asemenea furaj se recunoaște după mirosul său rînced, înțepător, care face să lăcrimeze ochii. El are gust leșios iar la pipăit este unsuros. Culoarea nutrețului rău însilozat este închisă, aproape neagră. Frecat între degete lasă un miros respingător care durează cîteva zile. Un asemenea nutreț nu trebuie dat în hrana animalelor ci transportat fără întîrziere la platforma de gunoi.

Nutrețul murat — un aliment valoros pentru tineret

Datorită conținutului ridicat în provitamina A (caroten), nutrețul însilozat prezintă o importanță deosebită și în hrana tineretului. Iată ce cantități medii de nutreț murat pot fi administrate în hrana acestuia:

La tineretul bovin în vîrstă de la 6—18 luni, cantitatea de nutreț murat variază între 7—22 kg pe zi de fiecare animal. Spre a asigura o alimentație rațională tineretului pentru prăsilă, rația trebuie să cuprindă, pe lîngă porumb siloz, fîn, nutrețuri concentrate și săruri minerale (cretă, făină de oase și sare).

Ținînd seama de conformația specifică a aparatului digestiv al scroafelor și tineretului porcin destinat pentru prăsilă, este necesar să dăm în rația acestor animale, în 2—3 tainuri zilnic, nutrețuri murate de calitate, preparate din plante tinere (fragede). Atunci cînd avem cantități suficiente de siloz, putem administra porcilor zilnic cîte 6-10 kg de nutreț murat cu condiția să se asigure în rație și nutrețuri concentrate bogate în proteină (mazăre, fasole, turte, șroturi, fîn de leguminoase etc.). Scroafele pot primi zilnic 4—6 kg de nutreț murat. La sfîrșitul gestației, cantitățile de siloz se reduc cu 1/3, iar în perioada alăptării se suprimă. Tineretul porcin de la 3—8 luni, poate primi zilnic cîte 2—4 kg de nutreț murat iar scroafele tinere și vierii, cîte 3—4 kg. Oile consumă cu multă plăcere nutrețul murat care are o influență favorabilă asupra sănătății, producției de lînă și obținerii unor miei viguroși. Oile mame primesc zilnic cîte 3—4 kg, iar berbecii cîte 5—6 kg de nutreț murat. De asemenea, mieilor li se poate administra cîte 0,4—0,6 kg de siloz pe zi. Folosit în hrana păsărilor nutrețul murat are o înrîurire bună asupra sănătății lor și ouatului. Pentru găini, cantitatea de siloz variază zilnic între 20—50 g zilnic, în amestec cu nutrețuri concentrate și suculente. Rațele pot primi la rîndul lor 70—100 g iar gîștele 150—200 g de nutreț murat pe zi.

Dat în hrana păsărilor sub formă de știuleți, nutrețul murat poate substitui o cantitate de concentrate egală cu 15-25 la sută din valoarea hrănitoare a rației.

Din Uniunea Sovietică

Intr-un magazin sătesc

In magazinul din Davîdovka lucrează numai doi oameni — gestionarul Leonid Banetov şi vînzătoarea Maria Lozovskaia.

Prima intrebare pe care i-am pus-o gestionarului a fost, fireşte: cum merge vînzarea?

Gestionarul ne-a răspuns printr-o vorbă cu tîlc:

— Uşa nu stă înţepenită în balamale.

— Cum vine asta?

— Vine uite-aşa că nu mai putem prididi cu clienţii. Magazinul e toată ziua plin de lume. Abia facem faţă amîndoi.

Intr-adevăr, Leonid Banetov şi ajutoarea lui sînt un fel de milionari. Deverul lunar mijlociu al magazinului se ridică la 170.000 de ruble, iar cel anual — la peste 2 milioane.

— Două milioane... E mult asta sau puţin?

— Judecaţi şi dv., ne spune Leonid Banetov. La noi în Davîdovka sînt două sute de familii. Asta înseamnă că de fiecare familie revin mărfuri diferite în valoare de 10.000 de ruble pe an. Şi asta punînd la socoteală numai magazinul nostru; dar trebuie să vă gîndiţi că în apropiere se află şi centrul regional Gomel.

Circulaţia mărfurilor e un barometru care indică cu precizie bunăstarea cumpărătorilor. Leonid Banetov ne informează că cu cinci ani în urmă deverul de mărfuri al magazinului era de două ori şi jumătate mai mic.

Ce s-a întîmplat la Davîdovka, din ce pricină a crescut circulaţia mărfurilor la magazinul sătesc?

Răspunsul e simplu: cumpărătorii, membrii colhozului „Pentru patrie", au început să trăiască mai bine. In răstimp de cinci ani veniturile băneşti ale acestei gospodării au crescut aproape de patru ori.

Sortimentul

Ce are în vînzare acest obişnuit magazin sătesc?

Aici se găseşte tot ce-i trebuie unei familii colhoznice.

Inainte, colhoznicii din Davîdovka coceau pîine acasă; acum o cumpără la magazin. Se cuvine să menţionăm că magazinul vinde nu numai pîine, ci şi produse de patiserie.

Raionul de produse alimentare

— Corespondenţă specială pentru ziarul „Agricultura Nouă" —

al magazinului e destul de mare pentru un sat mic. Cumpărătorii găsesc întotdeauna aici două-trei sorturi de salam, brînză, conserve de peşte, carne şi legume, peşte afumat şi sărat, zahăr, bonboane şi alte produse alimentare.

Şi la raionul de produse industriale sortimentul e variat. La magazinul din Davîdovka se găsesc motociclete, biciclete, televizoare, aparate de radio, aparate electrice ş.a. Se găsesc aici diferite modele de încălţăminte, ţesături, de la cele de stambă pînă la cele de lînă, confecţii pentru copii şi adulţi, mobilă de tot felul, vase de menaj, produse de galanterie şi parfumerie. Magazinul vinde şi cărţi, îndeosebi cărţi literare şi agricole.

Intr-un cuvînt, acesta e un adevărat magazin universal.

Reclamaţii pe care e plăcut să le asculţi

Leonid Banetov şi ajutoarea sa fac vînzare bună. Ne-am înşela însă dacă ne-am închipui că cumpărătorii sînt pe deplin mulţumiţi de magazinul lor. Ei au anumite pretenţii, îndeosebi în ceea ce priveşte sortimentul de mărfuri. Multe din mărfurile pe care le-am menţionat mai sus, mai cu seamă lucrurile scumpe, se cumpără numaidecît. Unele mărfuri nu le găseşti aici totdeauna.

Gestionarul magazinului ţine o condică de sugestii, în care cumpărătorii notează ce mărfuri ar vrea să cumpere, în condica de sugestii se pomeneşte în primul rînd de frigidere, mobilă, piane, stămburi de diferite nuanţe.

Leonid Banetov ne lămureşte în legătură cu aceste însemnări.

In ultimii doi ani la Davîdovka peste 40 de familii şi-au făcut case noi. Alte case sînt în construcţie. Fiecare vrea să-şi mobileze noua locuinţă cît mai bine. De-aici şi cererea de mobilă scumpă, televizoare, frigidere, maşini de spălat rufe, piane, lucruri care pătrund temeinic în viaţa de toate zilele a ţăranului sovietic.

Gestionarul continuă:

— De două săptămîni n-au mai venit piane la magazin şi cererea de piane creşte mereu. Şi trebuie să ştiţi că preţul unui pian nu prea e mic: cinci mii de ruble.

Drept să spun, e plăcut să auzi toate astea. De ce se „plînge" de fapt gestionarul magazinului? Că oamenii cîştigă bine şi vor să cumpere tot mai multe şi mai multe lucruri scumpe...

Acum cererea pentru aceste mărfuri e destul de mare. Dar ele se vor afla din belşug şi încă foarte curînd. De aceasta ne conving prevederile planului septenal. In răstimp de şapte ani producţia de obiecte necesare în viaţa de toate zilele, ca acelea care i se cer necontenit lui Leonid Banetov, se va dubla.

— Curînd, foarte curînd, ne spune zîmbind gestionarul, vom putea satisface toate cererile cumpărătorilor.

B. USTINOV

Vizita lui Gronchi în U.R.S.S.

Pentru pace şi prietenie

După cum se ştie preşedintele Italiei, Giovanni Gronchi, face o vizită oficială în U.R.S.S. In cursul acestei vizite, a avut loc un larg schimb de păreri între K. E. Voroşilov şi Nikita Hruşciov pe de o parte şi Giovanni Gronchi pe de altă parte. La acest schimb de păreri, au luat parte şi miniştrii Afacerilor Externe a celor două ţări. In urma schimbului de păreri, reprezentanţii celor două ţări au dat un comunicat comun.

In comunicat se arată că ambele părţi au căzut de acord asupra necesităţii de a se asigura pacea în condiţiile securităţii şi progresului economic şi social al popoarelor. S-a discutat problema coexistenţei paşnice între ţări cu sisteme social-economice diferite, pe baza principiului excluderii războiului ca mijloc de rezolvare a problemelor internaţionale litigioase şi pe principiul neamestecului în treburile interne ale altor state.

S-a discutat, de asemenea, despre problemele dezarmării şi securităţii europene. Ambele părţi au fost de acord că mijlocul cel mai sigur de menţinerea şi întărirea păcii în lume, îl constituie dezarmarea generală şi totală, în condiţiile unui control corespunzător. Aceasta va duce pe de o parte la întărirea increderii între state, iar pe de alta la reducerea în mare măsură a cheltuielilor militare.

In acelaşi timp, vizita lui Gronchi în U.R.S.S. a constituit un prilej de întărire a legăturilor dintre cele două ţări. A fost semnat un acord cultural, pe baza reciprocităţii şi strictului neamestec în treburile interne ale fiecărei ţări. In cadrul acestui acord se vor putea dezvolta schimburi în domeniile cultural, artistic, ştiinţific şi sportiv. Astfel, se va face un schimb reciproc de oameni de ştiinţă, studenţi, scriitori, artişti, ziarişti; se va face, de asemenea, schimb de documentaţie tehnico-ştiinţifică şi informaţii între academiile de ştiinţe şi alte instituţii. Va fi dezvoltat turismul. In scopul amplificării schimbului cultural, a fost constituită o comisie mixtă.

In ceea ce priveşte dezvoltarea legăturilor comerciale dintre Italia şi U.R.S.S. s-a stabilit să se studieze metodele şi mijloacele de extindere continuă a comerţului.

Vizita preşedintelui Italiei în U.R.S.S. dovedeşte o dată mai mult că este cu putinţă nu numai îmbunătăţirea relaţiilor dintre cele două ţări dar şi slăbirea continuă a încordării în relaţiile internaţionale. „Poporul italian — a subliniat Gronchi în discursul rostit la recepţia de la ambasada Italiei din Moscova — îşi dă seama de întreaga importanţă a vizitei mele şi, în acelaşi timp, înţelege că perspectivele pozitive pe care le făgăduieşte ea celor două ţări, pot fi realizate numai treptat". Şi, mai departe a adăugat: „aş dori ca evenimentele care vor urma după vizita mea în U.R.S.S. să figureze în istoria epocii noastre nu pur şi simplu ca vizita preşedintelui Republicii Italia în Rusia, ci ca începutul unor relaţii mult mai rodnice între Italia şi U.R.S.S."

La rîndul său, N. S. Hruşciov a arătat importanţa pe care o are pentru ambele ţări faptul că între ele există o înţelegere comună privitoare la schimburile comerciale. „Aceasta este o bază sănătoasă, a spus el. Să dezvoltăm şi relaţiile culturale, să asigurăm legături mai ample între oamenii italieni şi sovietici, pentru ca să se cunoască mai bine, iar aceasta va contribui la îmbunătăţirea relaţiilor dintre statele noastre". „Să organizăm relaţiile dintre ţările noastre în aşa fel, încît să trăim nu numai în pace, ci şi în prietenie", a declarat Hruşciov.

Iată cuvinte în care se oglindeşte cum nu se poate mai bine năzuinţa de pace a guvernului Uniunii Sovietice, a marelui şi eroicului popor sovietic. Ele exprimă concepţia inaltă, socialistă, despre relaţiile dintre state, bazată pe principiul neamestecului unei ţari in treburile lăuntrice ale alteia.

Uniunea Sovietică nu urmăreşte să se amestece în treburile nici unei ţări străine, dar nici nu va ingădui nimănui să se amestece în treburile ei sau ale unei ţări prietene. Cei care mai cred că vor putea să meargă mai departe pe drumul falimentar al politicii de pe poziţii de forţă, se înşeală amarnic. A venit timpul ca politica „războiului rece" să fie aruncată la lada cu gunoi a istoriei. Popoarele cer tuturor conducătorilor de state să asculte acest glas al inţelepciunii şi să păşească pe calea inţelegerii, a coexistenţei paşnice.

Cultura fizică şi sportul în satele Bulgariei

Noul stadion din satul Milokanaje Pazirdjişo.

Cine vizitează astăzi satele R. P. Bulgaria rămîne plăcut impresionat de ceea ce îi văd ochii. Case noi de locuit şi uliţi aliniate; clădiri înalte şi spaţioase; şcoli, case de cultură, dispensare, cinematografe etc. Toate arată viaţa din ce în ce mai îmbelşugată ce înfloreşte în satele Bulgariei de azi.

Alături de frumoasele clădiri care cresc ca număr an de an, în satele Bulgariei au fost amenajate în anii puterii populare nenumărate stadioane, unde tinerii desfăşoară o bogată activitate sportivă.

Numai în anul 1959 au fost terminate la sate 44 stadioane moderne, 78 săli de sport, 14 bazine de înot etc. şi au fost amenajate 283 terenuri de volei şi baschet, 58 de fotbal, precum şi alte 60 pentru gimnastică. Numărul sportivilor de la sate se ridică la peste 250.000, şi aceştia nu sînt alţii decît muncitori din staţiunile de maşini şi tractoare, gospodării de stat şi gospodării agricole colective. Mişcarea sportivă de la sate este încurajată şi susţinută de partid şi guvern şi ea face progrese simţitoare de la o zi la alta. Nu e mai puţin adevărat însă, că numeroasele stadioane moderne din satele Bulgariei, au fost construite cu contribuţia benevolă a tuturor oamenilor muncii de la sate. Sfaturile populare au sprijinit şi sprijină în mod deosebit mişcarea sportivă de la sate. Astfel, satul Mala Konore Pazargişca are în afară de un frumos stadion şi un hipodrom, la Rubin Telvensco s-a construit o pistă de beton pentru ciclişti; la Lencevo Mihailovradsco există foarte frumoase complexe sportive; pe malul Dunării, în satul Belene Plevnesco, întîlneşti terenuri de volei şi baschet, bazin de înot prevăzut cu trambulină.

Asemenea exemple se pot da cu miile, ceea ce înseamnă că tineretul din satele Bulgariei de azi a îndrăgit toate sporturile care fac din el un tineret sănătos la trup şi la minte — constructor de nădejde al vieţii noi, socialiste. Din rîndurile acestui tineret au ieşit sportivi de frunte, care au cîştigat simpatia spectatorilor. Manifestările sportive din satele bulgăreşti au căpătat un caracter de sărbătoare. Părinţii băieţilor şi fetelor din diferitele discipline sportive, sînt spectatori nelipsiţi de pe terenurile de fotbal, volei, baschet, atletism etc.

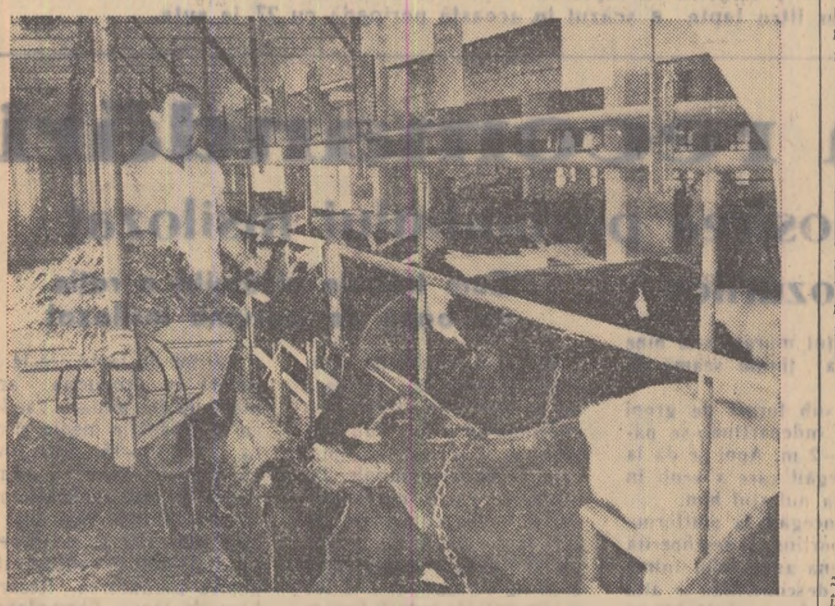
Stadioanele constituie în acelaşi timp realizări care înfrumuseţează satele din R.P. Bulgaria.

In anii de după eliberarea ţării noastre sportul a devenit o mişcare de masă şi la sate. Dacă înainte de 9 Septembrie 1944 nu se putea vorbi despre o mişcare sportivă la sate, după această dată, sportul a pătruns tot mai adînc în masele ţărăneşti. Azi zeci de mii de tineri ţărani colectivişti, grupaţi în mii de cercuri şi colective sportive săteşti, practică tot mai multe discipline sportive. La loc de frunte se situează fotbalul, călăria, trînta, voleiul, atletismul etc.

In satele Bulgariei de azi există în prezent mai mult de 180 de stadioane moderne, 2.270 terenuri de fotbal, aproape 60 bazine de înot, 4.400 terenuri de volei, 880 terenuri pentru baschet, numeroase săli de gimnastică etc. Cultura fizică şi sportul cuprinde pe tot mai mulţi tineri, fete şi băieţi, oţelindu-le trupul şi mintea.

ANGHEL ILIEF
Sofia

DIN R. D. GERMANA

In cooperativele agricole de producţie din R.D. Germană, creşterea animalelor se bucură de o deosebită atenţie. In fotografie: interiorul noului grajd al cooperativei agricole de producţie din comuna Jesewitz, raionul Eilenburg

Declaraţia guvernului R. D. Germane cu privire la încheierea tratatului de pace

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Germane, Otto Grotewohl, a prezentat de curînd în şedinţa Camerei Populare, o declaraţie a guvernului. In această declaraţie se arată că dacă guvernul Germaniei occidentale nu-şi va schimba poziţia, Republica Democrată Germană va fi nevoită ca, ţinînd seamă de interesele poporului german, să semneze singură tratatul de pace cu statele care doresc să facă acest lucru.

In cuvîntul său, Otto Grotewohl a arătat că principala problemă a momentului de faţă este încheierea tratatului de pace şi a cerut tuturor cercurilor vest-germane interesate în menţinerea păcii să ia atitudine pentru traducerea în viaţă a propunerilor R. D. Germane.

In continuare, Otto Grotewohl a declarat printre altele:

„Dacă cercurile conducătoare de la Bonn accelerează tot mai mult înarmarea atomică, dacă ele creează absolut făţiş, premise pentru atacarea Republicii Democrate Germane şi altor state socialiste, nu putem privi indiferent la aceasta şi sîntem nevoiţi să tragem concluziile necesare pentru apărarea republicii noastre".

In această ordine de idei, el a anunţat că guvernul prezintă Camerei Populare, spre examinare, un proiect de lege care prevede înfiinţarea Consiliului Naţional al Apărării.

Luînd în dezbatere proiectul propus, Camera Populară a adoptat legea cu privire la crearea Consiliului Naţional al Apărării.

Ţărănimea belgiană în ruină

Intr-unul din ultimele numere ale ziarului „Uniunea ţărănească" ce apare în Belgia, — Oscar Dubuisson, cunoscut activist sindical face un cuprinzător bilanţ al situaţiei agriculturii din această ţară capitalistă.

Oscar Dubuisson, arată printre altele că anul 1959 a fost un an dezastruos pentru agricultura Belgiei — şi îndeosebi pentru ţăranii cu gospodării mici şi mijlocii. La condiţiile economice foarte grele în care se zbat de ani de zile ţăranii belgieni, s-au adăugat anul trecut şi efectele catastrofale ale secetei. Dacă în ce priveşte cerealele s-au mai obţinut în 1959 unele rezultate, la producţia de sfeclă de zahăr şi cea animalieră s-au înregistrat pierderi foarte mari. Cheltuielile de producţie agricolă au crescut cu 2 miliarde de franci faţă de 1958 — şi trebuie avut în vedere, că în acel an, venitul net obţinut în agricultură fusese mai mic cu un miliard de franci, decît în anul 1957.

A devenit tot mai limpede faptul că ţăranii cu gospodării mici şi mijlocii fac faţă tot mai greu acestei situaţii, trăind tot mai prost şi părăsind munca cîmpului pentru a-şi căuta de lucru în industrie.

Organele de resort care conduc treburile agriculturii belgiene consideră că această problemă este de nerezolvat.

Guvernul Belgiei refuză să acorde un ajutor mai substanţial agriculturii, deşi alte sectoare ale economiei sînt sprijinite în mai mare măsură. Dimpotrivă, autorităţile caută să reducă din ce în ce producţia agricolă. După scăderea producţiei de sfeclă de zahăr, pentru 1960 este prevăzută o reducere a produselor lactate — îndeosebi brînza — şi în general o substanţială micşorare a şeptelului.

Practicarea unei astfel de politici înseamnă însă a grăbi ruinarea zecilor de mii de mici cultivatori belgieni.

SCURTE ŞTIRI EXTERNE

● La 11 februarie, N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a plecat spre Indonezia, unde va face o vizită de prietenie.

In drum spre Indonezia, răspunzînd la invitaţia guvernelor respective, Nikita Hruşciov va vizita de asemenea, India şi Birmania.

La înapoierea sa din Indonezia, premierul sovietic va vizita şi Afganistanul, ca invitat al regelui Muhammed Zahir Şah şi al guvernului afgan.

● La Salford, la Woolwich şi în alte localităţi din Anglia au avut loc, de curînd, mari demonstraţii împotriva producţiei de arme atomice şi împotriva înarmării Germaniei occidentale cu arme nucleare.

● N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a acceptat invitaţia făcută de Seku Ture, preşedintele republicii şi guvernului din Guineea de a face o vizită oficială în această ţară. Data vizitei va fi stabilită ulterior.

● Zilele trecute, în India, a avut loc solemnitatea începerii lucrărilor primei uzine de maşini grele din India. Această uzină va fi construită cu ajutorul Uniunii Sovietice. Ea va putea produce într-un an toate utilajele necesare înzestrării unei uzine siderurgice, cu o capacitate de un milion tone oţel pe an.

Intreprinderea va ocupa un teritoriu de 60 de hectare pe care vor fi ridicate clădiri şi instalaţii cu un volum de peste 2 milioane metri cubi. Aci vor lucra peste 5.000 de muncitori.

Uzina va putea să lucreze cu întreaga capacitate, începînd din anul 1964.

● Chr. Herter, secretarul de stat al S.U.A. a avut de curînd o conferinţă de presă. Cu acest prilej, corespondenţii au arătat un mare interes faţă de poziţia S.U.A. în legătură cu problema dezarmării şi încetării experienţelor cu arma nucleară. Răspunzînd la întrebările corespondenţilor, Herter a recunoscut uriaşele succese ale U.R.S.S. în cercetarea cosmosului.

● La Cap Canaveral, în S.U.A., în seara zilei de 9 februarie, s-a încercat din nou lansarea rachetei „Atlas", „cea mai bună rachetă" a Americii. La această lansare, trebuia să asiste şi preşedintele Eisenhower. In timp ce se pregătea lansarea, s-a produs însă o defecţiune care a făcut ca racheta să nu-şi poată lua zborul.

● Ministerul Invăţămîntului din Irak a elaborat un program de mare amploare de luptă împotriva neştiinţei de carte.

● In urma unei anchete făcute în rîndurile populaţiei din S.U.A. Institutul Gallup a publicat o statistică din care reiese că 77 la sută dintre cetăţenii chestionaţi s-au pronunţat pentru interzicerea experienţelor cu arma nucleară.

Succesele agriculturii R.D. Vietnam

Poporul vietnamez a dus o luptă îndelungată pentru eliberarea şi independenţa patriei sale. Prin victoria istorică din august 1945 împotriva ocupanţilor japonezi, s-a instaurat orînduirea democrat-populară din Vietnam şi în întreaga ţară a început o epocă de profunde transformări social-economice, o luptă eroică pentru dezvoltarea economiei ţării ruinată de colonialiştii francezi şi japonezi.

Dar instaurarea orînduirii democrat-populare în Vietnam nu a fost pe placul imperialiştilor francezi. Pentru a nu pierde profiturile imense pe care le aducea această ţară cu bogate resurse naturale, o activă piaţă de desfacere, colonialiştii francezi au dezlănţuit un război tîlhăresc, în scopul restabilirii fostei lor dominaţii în Vietnam. Eroicul război de rezistenţă al poporului vietnamez a durat nouă ani (1945 pînă în 1954) şi s-a încheiat cu înfrîngerea intervenţioniştilor francezi. O dată cu încheierea păcii din iulie 1954, revoluţia vietnameză a intrat într-o nouă etapă. In partea de nord a ţării, adică pe actualul teritoriu al R. D. Vietnam, oamenii muncii sub conducerea Partidului celor ce muncesc din Vietnam au trecut la efectuarea unor adînci transformări în toate ramurile economiei naţionale.

Din punct de vedere al dezvoltării economice Vietnamul a făcut întotdeauna parte din ţările cele mai înapoiate din lume. Indelungata dominaţie a colonialiştilor francezi, războiul pustiitor de aproape 15 ani, distrugerile săvîrşite de colonialişti în retragere au provocat pagube enorme economiei naţionale. Invingînd multe greutăţi, oamenii muncii din R. D. Vietnam au reuşit printr-o muncă eroică să refacă industria, transporturile, comerţul, să dezvolte considerabil învăţămîntul, asistenţa socială, cultura. In anul 1958 industria ţării atinsese nivelul dinainte de război, iar agricultura depăşise acest nivel de peste 1,5 ori.

Una din principalele transformări înfăptuite de statul democrat-popular a constituit-o desăvîrşirea reformei agrare. Pe vremea stăpînirii colonialiste aproximativ 50 la sută din suprafaţa arabilă a ţării aparţinea moşierilor care reprezentau abia 3 la sută din populaţia ţării. Moşierii şi chiaburimea dispuneau de asemenea, de pămînturile comunale care constituiau aproximativ 12 la sută din întreaga suprafaţa arabilă a ţării. La rîndul lor colonialiştii francezi stăpîneau şi ei suprafeţe mari de pămînt. Ţăranilor vietnamezi, peste 90 la sută din populaţia ţării, le reveneau nu mai mult de o treime din suprafaţa agricolă a ţării, dar trebuie să adăugăm că 53 la sută din gospodăriile ţărăneşti nu aveau, în general, pămînt. Pe atunci unei familii de ţărani săraci îi revenea, în medie 0,043 hectare.

Incă din timpul războiului de rezistenţă, autorităţile revoluţionare au dat ţăranilor, în folosinţă temporară, pămînturile colonialiştilor francezi şi ale trădătorilor de patrie. Pînă la începerea aplicării reformei agrare, lege care a fost adoptată în anul 1953, ţăranilor li s-a împărţit peste 50 la sută din pămîntul moşierilor.

In cursul anilor 1955-1956 în R. D. Vietnam a fost terminată cu succes reforma agrară. Ca urmare a acesteia pămîntul a fost împărţit aproximativ egal între diferitele pături ale ţărănimii vietnameze, care în afara celor 810.000 ha de pămînt a mai primit şi peste 100.000 de capete vite cornute mari, clădiri şi inventar agricol.

Statul popular a acordat o importanţă deosebită dezvoltării agriculturii ţării, ridicării producţiei agricole ca o condiţie pentru refacerea cu succes a industriei şi comerţului. Peste 68 de miliarde dongi au fost alocate pentru refacerea şi construcţia de baraje şi sisteme de irigaţie. Ţăranii au primit credite în valoare de 33 miliarde dongi pentru achiziţionarea de inventar agricol şi îngrăşăminte. Inţelegînd că singura cale pentru a obţine producţii agricole mari, pentru a-şi ridica nivelul de trai, material şi cultural este munca în comun, ţăranii vietnamezi au constituit grupe de intr-ajutorare în muncă. Spre sfîrşitul anului 1955 peste 40 la sută din totalul gospodăriilor ţărăneşti erau unite în grupe de ajutor reciproc în muncă. Paralel cu această formă în ţară se creau primele cooperative agricole de producţie.

Statul democrat-popular a sprijinit în permanenţă prin credite şi înlesniri, prin şcolarizarea cadrelor tehnice, agronomi, socotitori etc., aceste forme colective de muncă.

In ultimii ani au fost realizate succese importante în cooperativizarea satului vietnamez. In luna noiembrie 1959 numai în cele 22.900 cooperative existente erau cuprinse peste 38 la sută din totalul gospodăriilor ţărăneşti.

Cu fiecare an aceste cooperative agricole de producţie s-au întărit. Cooperatorii vietnamezi aplică acum metode agrotehnice superioare, folosesc unelte agricole perfecţionate, amenajează noi instalaţii de irigaţie, strîng tot mai multe îngrăşăminte. Toate aceste au contribuit la creşterea considerabilă a producţiei agricole. Astfel, în anul 1958, în condiţii de secetă, în ţară s-au recoltat peste 4.574.000 tone orez (In anii dinainte de război recolta de orez nu depăşea 3,5 milioane tone anual, iar în regiunea de nord se aducea orez din sudul ţării).

Recolta de orez de vară obţinută în anul 1959, în medie 2.100 kg la hectar, este o recoltă record obţinută în Vietnam. De asemenea a crescut considerabil producţia la trestia de zahăr, arahide, soia, cînepă. Şeptelul de vite cornute numără 2.378.000 capete, iar la porci 3.973.000. Aceasta a permis să se facă faţă nevoilor de consum ale populaţiei şi să se sporească rapid posibilităţile de export.

Succesele obţinute în agricultură dovedesc în mod grăitor că noile relaţii de producţie au pătruns trainic în satul vietnamez. Bazîndu-se pe aceste succese, Partidul celor ce muncesc din Vietnam a elaborat planul de trei ani de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1958-1960 care prevede o creştere şi mai însemnată a producţiei agricole (cu 73,6 la sută, iar producţia de orez — principala cultură cerealieră a ţării — cu 92,4 la sută).

In R. D. Vietnam, agricultura fiind pentru un anumit timp principala ramură a economiei ţării, succesele obţinute pe calea transformării socialiste a micii gospodării ţărăneşti şi creşterea producţiei agricole va determina considerabil condiţiile şi ritmul de transformare socialistă a întregii economii naţionale.

LUCIAN CURSARU

Protectorii lui Trujillo în acţiune

O ştire transmisă de agenţia americană de presă „Associated Press" relata că în zilele de 6 şi 7 februarie, la Ciudad Trujillo, capitala Republicii Dominicane, un stat mic care ocupă partea răsăriteană a insulei Haiti din Marea Caraibilor, au ancorat şapte nave ale flotei maritime ale Statelor Unite. De pe bordul navelor au debarcat peste 4.000 de soldaţi ai infanteriei marine americane.

Cu ce scop au debarcat cei peste 4.000 de soldaţi americani în capitala Republicii Dominicane? Cu scopul de a înăbuşi lupta dusă de poporul dominican pentru răsturnarea singeroasei dictaturi a lui Trujillo. Incercînd să justifice această intervenţie armată, ziarul „New York Times" scria că „guvernul S.U.A. este profund neliniştit de evenimentele din Republica Dominicană. Oficialităţile de aici se tem că... guvernul care va inlocui regimul Trujillo va putea fi un guvern de tipul celui instaurat în Cuba de premierul Fidel Castro". După cum se vede, ziarul american recunoaşte aproape deschis că imperialiştii americani fac tot ce le stă în putinţă pentru a salva dictatura lui Trujillo.

De 30 de ani, cei aproape 2.700.000 de locuitori ai Republicii Dominicane îndură dictatura singeroasă a lui Trujillo, slugă prea plecată a monopolurilor nord-americane. In tot acest timp, Trujillo s-a dovedit un simbriaş devotat trup şi suflet trusturilor imperialiste, in mîna cărora se află principalele bogăţii ale ţării. Incă în perioada 1916-1924, cît timp Republica Dominicană s-a aflat sub stăpînirea S.U.A., principalele ramuri ale economiei republicii au fost acaparate de către bogătaşii americani. Toate plantaţiile, precum şi cele 14 fabrici de zahăr din insulă, aparţin monopolurilor din S.U.A.

In 1930, pentru a avea în fruntea ţării un om cît mai devotat intereselor lor, monopoliştii americani au sprijinit instalarea la conducerea Republicii Dominicane a lui Trujillo, care şi-a slujit cu credinţă stăpînii. In timpul dictaturii fasciste a acestuia, ţara a ajuns într-o situaţie jalnică. Acest singeros simbriaş imperialist s-a străduit să introneze în ţară, aşa cum remarca dr. Jesus de Galindez, refugiat politic dominican, „un regim de cimitir". E un regim in care poporul duce o viaţă de cruntă mizerie.

In Republica Dominicană, populaţia e formată in cea mai mare parte din ţărani; din aceştia, 75 la sută nu au nici un petec de pămînt. La oraşe, numărul şomerilor întrece cifra de 100.000. In schimb, familia lui Trujillo şi-a „agonisit" o avere personală, care se ridică la importanta sumă de peste un miliard de dolari. Anul trecut, regimul lui Trujillo a cheltuit pentru înarmări suma de 90 milioane dolari. In această privinţă este semnificativ faptul că deşi nu are industrie aproape de loc, Republica Dominicană dispune de cea mai modernă fabrică de armament din toată America Latină.

In ciuda terorii singeroase, în decursul anilor au avut loc numeroase încercări de a pune capăt dominaţiei lui Trujillo. Dictatorul a izbutit să se menţină la putere numai datorită sprijinului primit din partea protectorilor săi. Spre a înăbuşi mişcarea poporului, Trujillo a organizat o vastă acţiune represivă în urma căreia mii de patrioţi au fost asasinaţi sau arestaţi. Insuşi dictatorul s-a lăudat că în anii dictaturii sale a asasinat peste 30.000 de patrioţi. In ultimele zile, în Republica Dominicană au fost arestate aproape 5000 de persoane, fiind învinuite de complot. Un important număr de inalţi funcţionari de stat, printre care preşedintele Curţii Supreme şi numeroşi judecători şi profesori universitari au fost înlăturaţi din posturile lor.

Valul nemulţumirilor împotriva singeroasei dictaturi a lui Trujillo este în continuă creştere. Spre a-l salva de mînia poporului, protectorii săi au intrat în acţiune. Ca şi în alte dăţi S.U.A. au lăsat la o parte frazele frumoase despre neamestecul în treburile interne ale altor ţări şi au trecut la fapte. Incă odată se vede cît de mare este interesul pe care-l manifestă imperialiştii americani faţă de dictaturile singeroase din diferite ţări. Asemenea acţiuni sînt însă unanim condamnate de opinia publică mondială.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".